

Brussel, maart 2021

Gids voor het éénloketsysteem voor btw

(van toepassing vanaf 1 juli 2021)

Inhoudsopgave

Algemene informatie over deze gids.....	2
Afkorting.....	2
Achtergrond	4
Deel 1a — Registratie	11
Achtergrond:	11
Specifieke elementen	15
Deel 1b — Uitschrijving uit het register/uitsluiting.....	24
Achtergrond	24
Specifieke elementen	24
Uitschrijving uit het register	24
Uitsluiting.....	29
Datum waarop de uitschrijving/uitsluiting van kracht wordt	31
Quarantaineperiode	34
Deel 2 — Btw-aangiften in het éénloketsysteem	36
Achtergrond	36
Specifieke elementen	36
Deel 3 — Betalingen.....	48
Achtergrond	48
Specifieke elementen	48
Deel 4 — Diversen.....	51
Opgeslagen gegevens.....	51
Facturering	51
Vermindering vanwege oninbare vorderingen	52
Bijlage 1 — Wetgeving	53
Bijlage 2 — Registratiegegevens.....	54
Bijlage 3 — Aangiftegegevens voor het éénloketsysteem	59

Algemene informatie over deze gids

Het doel van deze gids is een beter inzicht te verschaffen in de EU-wetgeving (zie bijlage 1) betreffende het uitgebreide éénloketsysteem en in de functionele en technische specificaties voor de bijzondere regelingen, zoals die zijn goedgekeurd door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking.

Deze gids is niet juridisch bindend en vormt slechts een praktisch en informeel richtsnoer over hoe het EU-recht en de EU-specificaties naar de opvatting van DG Taxud moeten worden toegepast.

Deze gids is een werk in ontwikkeling: hij is niet uitputtend en is geen eindproduct, maar geeft de stand van zaken weer op een bepaald ogenblik, met de op dat moment beschikbare kennis en ervaring. Het valt te verwachten dat hij na verloop van tijd zal moeten worden aangevuld.

Het uitgebreide éénloketsysteem maakt deel uit van het btw-pakket voor e-commerce. Uitgebreide verduidelijkingen en uitleg inzake de btw-regels voor e-commerce zijn te vinden in de “Toelichting op de nieuwe btw-regels voor e-commerce”:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/ressources_en

Afkortingen

B2C — Business-to-consumer

EU — Europese Unie

IOSS — Eénloketsysteem voor invoer

IOSS-btw-identificatienummer — Btw-identificatienummer dat wordt toegekend aan een belastingplichtige of de tussenpersoon die voor een belastingplichtige is aangewezen om het IOSS te gebruiken.

MOSS — Mini-éénloketsysteem

MSI — Lidstaat van identificatie

MSC — Lidstaat van verbruik

OSS — Eénloketsysteem

OSS-regelingen — Eénloketsysteemregelingen: niet-Unieregeling, Unieregeling, invoerregeling

Leverancier/dienstverlener — belastingplichtige die goederen levert en/of diensten verleent

Een niet in de EU gevestigde belastingplichtige — een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting

beschikt of die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd op het grondgebied van een lidstaat waarop de btw-richtlijn niet van toepassing is (zie artikel 6 van de btw-richtlijn 2006/112/EG).

TBE-diensten — Telecommunicatie-, omroep- en langs elektronische weg verrichte diensten

Achtergrond

Het mini-éénloketsysteem (MOSS), dat op 1 januari 2015 in werking is getreden, is uitgebreid tot een éénloketsysteem (OSS) dat een uitgebreidere reeks goederenleveringen en diensten bestrijkt en verdere vereenvoudigingen heeft ingevoerd. Het is van kracht met ingang van 1 juli 2021.

Dit uitgebreide éénloketsysteem heeft betrekking op drie bijzondere regelingen: de niet-Unieregeling, de Unieregeling en de invoerregeling. Het toepassingsgebied van de reeds bestaande niet-Unieregeling en de Unieregeling is uitgebreid, terwijl de invoerregeling nieuw is. Dankzij deze bijzondere regelingen kunnen belastingplichtigen de btw die verschuldigd is in lidstaten waar deze belastingplichtigen (normaal gesproken) niet zijn gevestigd, via een webportaal in de lidstaat waar zij voor de btw geïdentificeerd zijn (lidstaat van identificatie) aangeven en betalen. Alle regelingen zijn facultatief.

In de praktijk betekent dit dat een belastingplichtige die in een lidstaat (de lidstaat van identificatie) voor het éénloketsysteem is geregistreerd, langs elektronische weg btw-aangiften in het éénloketsysteem indient met opgave van de prestaties die samen met de verschuldigde btw in de respectieve OSS-regeling kunnen worden aangegeven. De btw-aangifte wordt per kwartaal ingediend voor de niet-Unieregeling en de Unieregeling, en maandelijks voor de invoerregeling. Indien een belastingplichtige ervoor kiest gebruik te maken van een van de regelingen, moet hij alle prestaties die onder die specifieke regeling vallen via de OSS-aangifte van de respectieve regeling aangeven. Deze btw-aangiften voor het éénloketsysteem worden vervolgens, samen met de betaalde btw, door de lidstaat van identificatie doorgezonden naar de desbetreffende lidstaten van verbruik via een beveiligd communicatienetwerk.

De btw-aangiften voor het éénloketsysteem staan los en zijn geen vervanging van de btw-aangifte die een belastingplichtige in zijn lidstaat indient in het kader van de nationale btw-verplichtingen.

De OSS-regelingen zijn beschikbaar voor belastingplichtigen in en buiten de EU. **In de EU gevestigde belastingplichtigen** kunnen gebruikmaken van de Unieregeling en de invoerregeling, terwijl belastingplichtigen die **niet in de EU zijn gevestigd** gebruik kunnen maken van de drie regelingen, met andere woorden de niet-Unieregeling, de Unieregeling en de invoerregeling.

Zonder de OSS-regelingen zouden leveranciers of dienstverleners zich in elke lidstaat moeten registreren waar zij goederen of diensten aan afnemers leveren. De OSS-regelingen zijn facultatief voor belastingplichtigen. Als een belastingplichtige echter voor een OSS-regeling kiest, moet hij de regeling toepassen op alle onder deze regeling vallende prestaties in alle betrokken lidstaten. De belastingplichtige kan er dus niet voor kiezen de OSS-regeling alleen te gebruiken voor prestaties in sommige lidstaten en niet voor prestaties in andere lidstaten. Wanneer voor de regeling wordt gekozen, is zij van toepassing op alle prestaties aan afnemers in alle lidstaten.

De wetgeving betreffende het éénloketsysteem is verspreid over een aantal wetgevingsbesluiten (zie bijlage 1). Om de belastingplichtigen en de lidstaten een duidelijk inzicht te verschaffen in de wijze waarop het éénloketsysteem functioneert, heeft de Commissie de voornaamste elementen samengebracht in de vorm van een gids voor het éénloketsysteem. In deze gids voor het éénloketsysteem worden vier processen beschreven:

- de registratie, daaronder begrepen de uitschrijving/uitsluiting uit het register;
- de aangifte (daaronder begrepen correcties);
- de betaling, daaronder begrepen teruggaven;
- diversen, daaronder begrepen het bijhouden van de boekhouding.

In dit verband is het belangrijk enkele basisconcepten te verduidelijken:

1) Het concept van **belastingplichtige** met betrekking tot het éénloketsysteem

In het kader van de niet-Unieregeling is een belastingplichtige een bedrijf (ongeacht of het om een vennootschap, een personenvennootschap of een eenmanszaak gaat) dat de zetel van zijn bedrijfsuitoefening (plaats van vestiging) niet in de EU heeft noch daar over een vaste inrichting beschikt. Het feit dat een belastingplichtige voor btw-doeleinden in de EU geïdentificeerd is of moet zijn, is geen belemmering om gebruik te maken van de niet-Unieregeling.

In het kader van de Unieregeling is een belastingplichtige een bedrijf (ongeacht of het om een vennootschap, een personenvennootschap of een eenmanszaak gaat) dat de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de EU heeft gevestigd of daar over een vaste inrichting beschikt.

Opmerking: een niet in de EU gevestigde belastingplichtige kan ook van de Unieregeling gebruikmaken voor de aangifte van bepaalde leveringen van goederen (zie deel 2, btw-aangiften in het éénloketsysteem).

In het kader van de invoerregeling is een belastingplichtige een bedrijf (ongeacht of het om een vennootschap, een personenvennootschap of een eenmanszaak gaat) dat in of buiten de EU is gevestigd. Een buiten de EU-gevestigde belastingplichtige¹ moet echter een tussenpersoon aanwijzen om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling.

2) Het concept van **gelijkgestelde leverancier**

Een gelijkgestelde leverancier is een belastingplichtige die niet de feitelijke leverancier van bepaalde goederen is, maar die de levering faciliteert en daarom - (alleen) voor btw-doeleinden - wordt beschouwd als leverancier (fictie voor btw-doeleinden).

Een gelijkgestelde leverancier is een belastingplichtige die een goederenlevering faciliteert die tussen een leverancier (onderliggende leverancier) en een afnemer via een elektronische interface (bv. marktplaats, platform, portaal enz.) plaatsvindt.

In het kader van de Unieregeling is een gelijkgestelde leverancier een belastingplichtige — in of buiten de EU gevestigd — die een goederenlevering faciliteert:

¹ Een belastingplichtige die is gevestigd in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand heeft gesloten, is niet verplicht een tussenpersoon aan te wijzen om van de invoerregeling gebruik te kunnen maken (bv. Noorwegen) voor leveringen van goederen die vanuit dat land worden verzonden.

- via een elektronische interface;
- die plaatsvindt in de EU (d.w.z. intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en binnenlandse goederenleveringen);
- aan een niet-belastingplichtige;
- indien de onderliggende leverancier buiten de EU is gevestigd.

In het kader van de invoerregeling is een gelijkgestelde leverancier een belastingplichtige — in of buiten de EU gevestigd — die een goederenlevering faciliteert:

- ingevoerd vanuit een derdelandsgebied of een derde land;
- in een zending waarvan de waarde niet meer dan 150 EUR bedraagt;
- aan een niet-belastingplichtige;
- via een elektronische interface.

3) Het concept van **tussenpersoon** met betrekking tot de invoerregeling

De term “tussenpersoon” wordt alleen gebruikt in het kader van de invoerregeling.

Een tussenpersoon is een belastingplichtige die is gevestigd in de EU (zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting) en die ertoe gehouden is in naam en voor rekening van een andere belastingplichtige die hem als tussenpersoon heeft aangewezen, de btw te betalen en aan de in de invoerregeling vastgestelde btw-verplichtingen te voldoen (bv. indiening van btw-aangifte, betaling van btw, verplichting tot het bijhouden van een boekhouding enz.). De lidstaten kunnen op nationaal niveau aanvullende regels voor een tussenpersoon invoeren (bv. vereiste van zekerheidstelling).

Een niet in de EU gevestigde belastingplichtige die van de invoerregeling gebruik wil maken, moet hiervoor een tussenpersoon aanwijzen. In de EU gevestigde belastingplichtigen hoeven geen tussenpersoon aan te wijzen om gebruik te maken van de invoerregeling, maar kunnen besluiten dat wel te doen.

Een tussenpersoon moet zich eerst registreren in zijn lidstaat van identificatie om als zodanig te kunnen optreden. Pas daarna kan hij een of meer belastingplichtigen registreren die hem als tussenpersoon hebben aangewezen om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling. De tussenpersoon ontvangt een afzonderlijk IOSS-btw-identificatienummer voor elke belastingplichtige die hij vertegenwoordigt.

4) Het concept van **afstandsverkoop van goederen**

Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen zijn goederenleveringen die door of voor rekening van de leverancier (belastingplichtige die deze goederen verkoopt) van de ene lidstaat naar een andere worden verzonden of vervoerd aan een niet-belastingplichtige of een persoon die als niet-belastingplichtige wordt aangemerkt². Nieuwe vervoermiddelen en goederen die worden geleverd na montage

² Belastingplichtigen en niet-belastingplichtige rechtspersonen van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen uit hoofde van artikel 3, lid 1, van de btw-richtlijn niet aan de btw zijn onderworpen, worden als niet-belastingplichtigen beschouwd.

of installatie, zijn uitgesloten uit deze definitie en kunnen derhalve niet onder een intracommunautaire afstandsverkoop vallen. Accijnsgoederen vallen echter wel onder de definitie.

Afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen zijn goederenleveringen uit een derdelandsgebied of een derde land, die door of voor rekening van de leverancier (de belastingplichtige die de goederen verkoopt) worden verricht aan een niet-belastingplichtige of een persoon die als zodanig wordt beschouwd. Er zij op gewezen dat de goederen vanuit een derdelandsgebied/derde land moeten worden verzonden/vervoerd om onder deze definitie te vallen. Goederen die al in een magazijn in de EU zijn opgeslagen, vallen niet onder de definitie en komen niet in aanmerking als afstandsverkopen van ingevoerde goederen. Nieuwe vervoermiddelen en goederen die worden geleverd na montage of installatie, zijn uitgesloten en kunnen derhalve per definitie niet onder een afstandsverkoop vallen.

Accijnsgoederen kunnen onder een afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen vallen, maar kunnen niet worden aangegeven in de invoerregeling.

5) Het concept van **lidstaat van identificatie**

De lidstaat van identificatie is de lidstaat waar de belastingplichtige voor het gebruik van een regeling van het éénloketsysteem geregistreerd is en waar hij de in de lidsta(a)t(en) van verbruik verschuldigde btw aangeeft en betaalt.

Een belastingplichtige kan zich in slechts één lidstaat registreren voor het gebruik van een bijzondere regeling. Een belastingplichtige kan doorgaans niet kiezen welke lidstaat zijn lidstaat van identificatie is. Hij moet zich houden aan de respectieve wettelijke bepalingen (zie registratie hieronder).

6) Het concept van **lidstaat van verbruik**

De lidstaat van verbruik is een lidstaat waar de belastingplichtige goederen of diensten levert aan niet-belastingplichtigen, d.w.z. waar de levering of dienst plaatsvindt en de btw verschuldigd is.

Onder de niet-Unieregeling kan een belastingplichtige **diensten** aan niet-belastingplichtigen in welke lidstaat van de EU ook aangeven, waaronder ook de lidstaat van identificatie. Elke lidstaat kan derhalve lidstaat van verbruik zijn.

In de Unieregeling kan een belastingplichtige grensoverschrijdende **diensten** aangeven aan niet-belastingplichtigen die plaatsvinden in een lidstaat waar die belastingplichtige niet is gevestigd, d.w.z. waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd noch over een vaste inrichting beschikt. Diensten aan niet-belastingplichtigen in een lidstaat waar de dienstverlener een vaste inrichting heeft gevestigd, kunnen niet in de Unieregeling worden aangegeven, maar moeten worden aangegeven via de nationale btw-aangifte van de desbetreffende lidstaat.

Een belastingplichtige kan ook **intracommunautaire afstandsverkopen van goederen** in het kader van de Unieregeling aangeven, ongeacht de lidstaat waar het

vervoer eindigt. In dit geval kan elke lidstaat dus de lidstaat van verbruik zijn, met inbegrip van de lidstaat van identificatie, op voorwaarde dat het vervoer van de goederen in een andere lidstaat aanvangt.

Een **gelijkgestelde leverancier** kan daarnaast **binnenlandse goederenleveringen** aangeven (d.w.z. leveringen waarbij het vervoer/de verzending van de goederen in dezelfde lidstaat aanvangt en eindigt), ongeacht of hij al dan niet in die lidstaat is gevestigd. Elke lidstaat kan derhalve in dit geval lidstaat van verbruik zijn.

In de invoerregeling kan een belastingplichtige afstandsverkoper aan afnemers van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen aangeven die in de EU plaatsvinden. Dit geldt alleen voor goederen van geringe waarde, d.w.z. goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal 150 EUR en is niet van toepassing op accijnsgoederen. Elke lidstaat kan derhalve in dit geval lidstaat van verbruik zijn, met inbegrip van de lidstaat van identificatie.

Tabel 1: Lidstaat van verbruik

Lidstaat van verbruik		
Niet-Unieregeling	Elke lidstaat	
Unieregeling	<u>Diensten:</u> elke lidstaat waar de dienstverlener niet is gevestigd	<u>Goederen:</u> elke andere lidstaat dan de lidstaat waar de verzending/het vervoer van de goederen aanvangt ³
Invoerregeling	Elke lidstaat	

7) Het concept van **vaste inrichting**

Om als vaste inrichting te worden beschouwd, moet een inrichting beschikken over een voldoende mate van duurzaamheid en een — wat personeel en technische middelen betreft — geschikte structuur om de desbetreffende prestaties af te nemen en te gebruiken dan wel zelf te verrichten. Het feit dat een inrichting over een btw-identificatienummer beschikt, betekent op zich niet dat zij als vaste inrichting kan worden aangemerkt.

³ Zie de uitzondering voor gelijkgestelde leveranciers onder punt 6 hierboven.

8) Het concept van **lidstaat van vestiging**

De lidstaat van vestiging is een lidstaat waar een belastingplichtige over een vaste inrichting beschikt. Een belastingplichtige kan de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de lidstaat van identificatie hebben gevestigd, maar tegelijkertijd over vaste inrichtingen in andere lidstaten beschikken. Leveringen van goederen of diensten **vanuit** deze vaste inrichtingen aan lidstaten van verbruik moeten ook worden opgenomen in de Unieregeling.

In het kader van de Unieregeling mag de lidstaat van vestiging echter niet de lidstaat van verbruik zijn voor de levering van diensten — de desbetreffende diensten in deze lidstaat moeten worden aangegeven via de binnenlandse btw-aangifte van de vaste inrichting.

9) Plaats van levering/dienst — **drempel van 10 000 EUR**

Op grond van de volgende algemene regels kan de plaats van levering/dienst worden bepaald:

In het geval van TBE-diensten door een belastingplichtige (de dienstverlener) aan een niet-belastingplichtige (de afnemer) is de plaats van dienst gelegen in de lidstaat waar de afnemer is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.

De plaats van levering van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen is in de lidstaat waar de verzending/het vervoer van de goederen eindigt.

Met ingang van 1 januari 2019 is er een drempel voor de jaaromzet van 10 000 EUR ingevoerd voor grensoverschrijdende TBE-diensten voor b2c. Onder dit bedrag blijft de plaats van dienst in de lidstaat waar de dienstverlener is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft. Met ingang van 1 juli 2021 geldt deze drempel ook voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen waarvan het vervoer/de verzending is begonnen in de lidstaat waar de leverancier is gevestigd.

De drempel van 10 000 EUR geldt alleen voor TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen. Hij is niet van toepassing op andere diensten dan TBE-diensten noch op afstandsverkopen van ingevoerde goederen.

Voor de toepassing van deze drempel moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- 1) De leverancier/dienstverlener is gevestigd of, bij gebreke daarvan, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts **één** lidstaat, en
- 2) hij verleent TBE-diensten aan niet-belastingplichtigen in een andere lidstaat of levert goederen die worden verzonden of vervoerd vanuit de lidstaat waar de leverancier is gevestigd naar een andere lidstaat, en
- 3) de totale som van deze leveringen/diensten heeft het bedrag van 10 000 EUR (exclusief btw) niet overschreden in het lopende en het voorafgaande kalenderjaar.

Als aan al deze voorwaarden is voldaan, zijn de leveringen/diensten onderworpen aan

de btw volgens de regels die van toepassing zijn in de lidstaat van de leverancier/dienstverlener. Het éénloketsysteem (Unieregeling) is in deze situatie niet relevant, omdat de leveringen/diensten binnenlandse leveringen/diensten zijn en niet in het OSS kunnen worden aangegeven.

Indien de leverancier/dienstverlener de algemene regels inzake de plaats van levering/dienst wil toepassen, d.w.z. de lidstaat van de afnemer (diensten)/lidstaat waar het vervoer eindigt (goederen), kan hij hiervoor kiezen en zal hij gedurende twee kalenderjaren aan zijn keuze gebonden zijn.

Zodra de drempel wordt overschreden, geldt de algemene regel zonder uitzonderingen, d.w.z. dat in het geval van TBE-diensten de plaats van dienst zich in de lidstaat van de afnemer bevindt, en dat bij intracommunautaire afstandsverkopen de plaats van levering is gelegen in de lidstaat waar het vervoer van de goederen eindigt.

De drempel van 10 000 EUR wordt niet afzonderlijk berekend voor grensoverschrijdende TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen, maar voor de toepassing van de drempel mag de som van al deze leveringen/diensten niet hoger zijn dan 10 000 EUR.

Leveranciers/dienstverleners die de zetel van hun bedrijfsuitoefening buiten de EU hebben gevestigd en een of meer vaste inrichtingen in de EU hebben, mogen de drempel niet gebruiken, omdat de toepassing van de drempel vereist dat die leverancier/dienstverlener in één enkele lidstaat (en nergens anders) gevestigd is.

Deel 1a — Registratie

Achtergrond:

Een belastingplichtige die gebruik wenst te maken van een van de OSS-regelingen, moet zich slechts in één lidstaat registreren, namelijk de lidstaat van identificatie.

Welke lidstaat is de lidstaat van identificatie?

1. Bij de niet-Unieregeling kan een belastingplichtige (die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt⁴) eender welke lidstaat kiezen als lidstaat van identificatie. Die lidstaat zal de belastingplichtige een individueel btw-identificatienummer toekennen (volgens het model EUxxxxxyyyz). Dit btw-identificatienummer kan alleen worden gebruikt voor de aangifte van leveringen of diensten die onder de niet-Unieregeling vallen.
2. In het geval van de Unieregeling is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd. Indien een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd maar daar over een vaste inrichting beschikt, dan is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar hij die vaste inrichting heeft. Beschikt de belastingplichtige over vaste inrichtingen in verschillende lidstaten van de EU, dan kan hij een van de betrokken lidstaten als lidstaat van identificatie kiezen. In dat geval is de belastingplichtige gedurende het kalenderjaar waarin hij de keuze heeft gemaakt en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan zijn keuze gebonden en kan hij zijn lidstaat van identificatie niet wijzigen, tenzij de vaste inrichting in zijn huidige lidstaat van identificatie wordt ontbonden of naar een ander land wordt verplaatst.

Indien een belastingplichtige niet in de EU is gevestigd, kan hij de Unieregeling alleen gebruiken om goederenleveringen aan te geven die onder het toepassingsgebied van de Unieregeling vallen⁵. In dat geval is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt. Indien er meer dan één lidstaat is vanwaaruit de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt, kan de belastingplichtige een van deze lidstaten als lidstaat van identificatie kiezen. Hij zal gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden zijn.

In het kader van de Unieregeling zal de belastingplichtige voor het éénloketsysteem geïdentificeerd zijn met hetzelfde individuele btw-identificatienummer als dat waarmee hij voor zijn binnenlandse btw-aangiften geïdentificeerd is. Wanneer de belastingplichtige niet in de EU is gevestigd, wordt hem door de lidstaat van identificatie een btw-nummer

⁴ Er zij op gewezen dat — wanneer een onderscheid wordt gemaakt tussen de Unie- en de niet-Unieregeling — er een aantal gebieden van de EU-lidstaten zijn waarop de btw-richtlijn (Richtlijn 2006/112/EG) niet van toepassing is. Deze gebieden zijn opgenomen in artikel 6 van die richtlijn. Indien een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening op een dergelijk grondgebied heeft gevestigd, kan hij alleen gebruikmaken van de niet-Unieregeling.

⁵ Deze goederenleveringen zijn intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en in het geval van een gelijkgestelde leverancier ook binnenlandse goederenleveringen.

toegewezen voordat hij zich voor de regeling registreert.

3. In het geval van de invoerregeling is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd.

Als de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening echter niet in de EU heeft gevestigd, is de lidstaat van identificatie een lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt. Beschikt de belastingplichtige over meer dan één vaste inrichting, dan kan hij eender welke lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt, als lidstaat van identificatie kiezen. In dat geval is de belastingplichtige gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan zijn keuze gebonden, tenzij de vaste inrichting in zijn huidige lidstaat van identificatie wordt ontbonden of naar een ander land wordt verplaatst.

Indien een belastingplichtige buiten de EU is gevestigd, maar in een land waarmee de EU een overeenkomst heeft gesloten inzake wederzijdse bijstand ter invordering van btw⁶ en hij afstandsverkopen van ingevoerde goederen vanuit **dat** derde land verricht, kan hij eender welke lidstaat als lidstaat van identificatie kiezen. In dat geval hoeft hij geen tussenpersoon aan te wijzen om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling. Wanneer een dergelijke persoon echter afstandsverkopen van ingevoerde goederen uit andere derde landen verricht, is hij verplicht een tussenpersoon aan te wijzen om van de invoerregeling gebruik te maken.

Bijvoorbeeld, een Noorse leverancier verricht afstandsverkopen van ingevoerde goederen in zendingen van maximaal 150 EUR aan afnemers in de EU. Met Noorwegen is een overeenkomst gesloten inzake wederzijdse bijstand ter invordering van btw:

- a) dergelijke verkopen vinden plaats/de goederen vertrekken alleen vanuit Noorwegen → er moet geen tussenpersoon worden aangewezen;
- b) dergelijke verkopen vinden plaats/de goederen vertrekken alleen vanuit China → er moet een tussenpersoon worden aangewezen;
- c) dergelijke verkopen vinden plaats/de goederen vertrekken vanuit Noorwegen en vanuit China → er moet een tussenpersoon worden aangewezen.

De lidstaat van identificatie zal de belastingplichtige een individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer toekennen (volgens het model IMxxxxyyyyyz).

Indien een belastingplichtige buiten de EU is gevestigd⁷, moet hij een **tussenpersoon** aanwijzen om van de invoerregeling gebruik te kunnen maken. De tussenpersoon moet een in de EU gevestigde belastingplichtige zijn. De lidstaten kunnen op nationaal niveau verdere voorwaarden opleggen aan een belastingplichtige om als tussenpersoon op te treden (bv. een vereiste van zekerheid). De lidstaat van identificatie van de belastingplichtige voor de invoerregeling is de lidstaat waar de tussenpersoon zich als zodanig registreert:

⁶ Momenteel alleen Noorwegen.

⁷ Een belastingplichtige die gevestigd is in een derde land waarmee de EU geen overeenkomst heeft gesloten inzake wederzijdse bijstand ter invordering van btw of die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd op het grondgebied van een lidstaat waarop de btw-richtlijn niet van toepassing is (zie artikel 6 van de btw-richtlijn 2006/112/EG).

De lidstaat van identificatie van de tussenpersoon is de lidstaat waar de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, d.w.z. zijn plaats van vestiging.

Als de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd, is de lidstaat van identificatie een lidstaat waar de tussenpersoon over een vaste inrichting beschikt. Beschikt de tussenpersoon over meer dan één vaste inrichting, dan kan hij eender welke lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt, als lidstaat van identificatie kiezen. In dat geval is de belastingplichtige gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan zijn keuze gebonden, tenzij de vaste inrichting in zijn huidige lidstaat van identificatie wordt ontbonden of naar een ander land wordt verplaatst.

Wanneer de tussenpersoon niet in de EU is gevestigd, kan hij niet als tussenpersoon optreden.

Een tussenpersoon moet zich eerst registreren in de lidstaat waar hij is gevestigd (lidstaat van identificatie) om als tussenpersoon te kunnen optreden. Die lidstaat van identificatie kent een individueel identificatienummer, dat geen btw-nummer is, toe aan de tussenpersoon om als zodanig te kunnen handelen (volgens het model INxxxxyyyyyyz).

De tussenpersoon registreert vervolgens de belastingplichtige(n) die hij voor de invoerregeling in deze lidstaat vertegenwoordigt. De betrokken lidstaat van identificatie zal een individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer aan de tussenpersoon toekennen voor iedere belastingplichtige die hij vertegenwoordigt (volgens het model IMxxxxyyyyyyz).

Een belastingplichtige kan slechts één lidstaat van identificatie per regeling hebben. Er zij op gewezen dat volgens bovengenoemde regels de lidstaat van identificatie kan verschillen naargelang van de regeling die de belastingplichtige gebruikt.

Tabel 2: Lidstaat van identificatie

Lidstaat van identificatie (MSI)			
	Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
In de EU gevestigde belastingplichtigen	---	Lidstaat waar bedrijfszetel is gevestigd Indien bedrijfszetel buiten de EU, Lidstaat of vaste inrichting⁸	
<u>Niet</u> in de EU gevestigde belastingplichtigen	Vrije keuze van MSI	Lidstaat vanwaaruit goederen worden verzonden⁹	MSI is MSI van tussenpersoon Er moet een tussenpersoon worden aangewezen om de invoerregeling te gebruiken
Belastingplichtigen <u>niet</u> gevestigd in de EU maar in een derde land met overeenkomst inzake wederzijdse bijstand	Vrije keuze van MSI		Vrije keuze van MSI
Tussenpersoon	---	---	Lidstaat waar bedrijfszetel is gevestigd Indien bedrijfszetel buiten de EU, Lidstaat of vaste inrichting¹⁰

⁸ Indien een belastingplichtige een vaste inrichting in meer dan één lidstaat heeft, kan hij kiezen welke van deze lidstaten zijn lidstaat van identificatie is, maar is hij gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

⁹ Indien de goederen vanuit meer dan één lidstaat worden verzonden/vervoerd, kan de belastingplichtige kiezen welke van deze lidstaten zijn lidstaat van identificatie is, maar is hij gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

¹⁰ Indien een belastingplichtige een vaste inrichting in meer dan één lidstaat heeft, kan hij kiezen welke van deze lidstaten zijn lidstaat van identificatie is, maar is hij gedurende het lopende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Specifieke elementen

1. Wie kan zich registreren voor het éénloketsysteem?

Er zijn drie verschillende regelingen beschikbaar:

a) Niet-Unieregeling:

Elke niet in de EU gevestigde belastingplichtige die diensten levert aan niet-belastingplichtigen die in de EU worden verricht, kan zich registreren in de niet-Unieregeling.

b) Unieregeling:

De volgende belastingplichtigen kunnen zich registreren voor de Unieregeling:

- i. Elke in de EU gevestigde belastingplichtige die:
 - diensten levert aan niet-belastingplichtigen die in een lidstaat worden verricht waar die belastingplichtige niet is gevestigd; en/of
 - intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht.
- ii. Elke niet in de EU gevestigde belastingplichtige die
 - intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht.
- iii. Elke belastingplichtige die een gelijkgestelde leverancier is die
 - intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht; en/of
 - binnenlandse goederenleveringen verricht.

c) Invoerregeling:

Elke belastingplichtige die afstandsverkopen verricht van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen van maximaal 150 EUR, kan zich voor de invoerregeling registreren. Indien deze persoon buiten de EU is gevestigd, moet hij een tussenpersoon aanwijzen om van de regeling gebruik te kunnen maken.

Tabel 3: Wie kan zich registreren voor de OSS-regelingen?

Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
Belastingplichtigen die buiten de EU gevestigd zijn	• Belastingplichtigen die in de EU gevestigd zijn (diensten en goederen) • Belastingplichtigen die buiten de EU gevestigd zijn (alleen goederen)	• Belastingplichtigen die in de EU gevestigd zijn • Belastingplichtigen die buiten de EU gevestigd zijn (moeten een tussenpersoon aanwijzen¹¹)

¹¹ Indien een belastingplichtige is gevestigd in een derde land waarmee de EU een overeenkomst heeft gesloten inzake wederzijdse bijstand ter invordering van btw en hij afstandsverkopen van vanuit dat land ingevoerde goederen verricht, hoeft hij geen tussenpersoon aan te wijzen.

2. Hoe kan een belastingplichtige zich in de lidstaat van identificatie voor het éénloketsysteem registreren?

Om zich voor een van de regelingen te registreren, moet de belastingplichtige de lidstaat van identificatie bepaalde gegevens verstrekken. De lidstaten mogen zelf kiezen hoe zij deze gegevens bij de belastingplichtige verzamelen, maar zij moeten wel elektronisch worden verstrekt. In de praktijk zullen de lidstaten een webportaal ter beschikking stellen voor de indiening van deze gegevens.

De gegevens zullen verschillen naargelang de belastingplichtige zich voor de niet-Unieregeling, de Unieregeling, of de invoerregeling registreert.

Zodra de lidstaat van identificatie de vereiste registratiegegevens heeft ontvangen en gevalideerd (zie punt 3 hieronder), worden deze opgeslagen in zijn databank en toegezonden aan de overige lidstaten, evenals de actualiseringen van deze informatie. Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling of de invoerregeling, zal op dat moment een individueel btw-identificatienummer ontvangen van de lidstaat van identificatie. Voor de Unieregeling wordt geen individueel btw-identificatienummer toegekend. In dit geval wordt het reeds aan de belastingplichtige toegekende nationale btw-identificatienummer gebruikt.

Bijlage 2 bevat de registratiegegevens die de lidstaten elkaar zullen toezenden.

3. Worden de registratiegegevens door de lidstaat van identificatie gecontroleerd?

De lidstaat van identificatie zal bepaalde controles uitvoeren op de verstrekte registratiegegevens om er zeker van te zijn dat de belastingplichtige voldoet aan de voorwaarden voor het gebruik van de regeling. Hij zal daarbij ten minste nagaan of de belastingplichtige niet al in een andere lidstaat voor dezelfde regeling geregistreerd is en of er nog een eventuele quarantaineperiode lopende is (zie het deel over de uitsluiting).

Op basis van de resultaten van deze controles kan de lidstaat van identificatie de registratie voor een OSS-regeling weigeren. De belastingplichtige kan in beroep gaan tegen deze beslissing volgens de nationale procedures.

4. Kan een belastingplichtige zich registreren voor meer dan één regeling?

Ja, de regelingen hebben namelijk betrekking op verschillende leveringen/diensten en staan open voor verschillende belastingplichtigen.

Een **in de EU gevestigde** belastingplichtige kan gebruikmaken van de Unieregeling en de invoerregeling.

Een **niet in de EU gevestigde** belastingplichtige zou gebruik kunnen maken van alle drie de regelingen.

Tabel 4: Welke leveringen/diensten kunnen binnen de OSS-regelingen worden aangegeven?

	Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
In de EU gevestigde belastingplichtige	Kan deze regeling niet gebruiken	• B2c-diensten in de EU¹² • Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen • Binnenlandse goederenleveringen (alleen door gelijkgestelde leveranciers)	Afstandsverkopen van ingevoerde goederen in zendingen van maximaal 150 EUR
Niet in de EU gevestigde belastingplichtigen	B2c-diensten in de EU	• Intracommunautaire afstandsverkopen van goederen • Binnenlandse goederenleveringen (alleen door gelijkgestelde leveranciers)	Afstandsverkopen van ingevoerde goederen in zendingen van maximaal 150 EUR

5. Wordt aan de belastingplichtige/tussenpersoon een individueel btw-identificatienummer toegekend?

In het kader van de Unieregeling is het individuele btw-identificatienummer hetzelfde als het nummer dat de lidstaat van identificatie reeds aan de belastingplichtige heeft toegekend voor binnenlandse leveringen van goederen of diensten. Wanneer een belastingplichtige nog geen btw-nummer heeft, moet hij dit verkrijgen voordat hij zich voor de Unieregeling kan registreren. Zonder dit nummer of wanneer dit nummer niet langer geldig is, kan een belastingplichtige zich niet voor de Unieregeling registreren.

In het kader van de niet-Unieregeling of de invoerregeling kent de lidstaat van identificatie een individueel btw-identificatienummer toe (volgens het model EUxxxxxyyyyz voor de niet-Unieregeling en het model IMxxxxxyyyyz voor de invoerregeling) aan de belastingplichtige. Indien een belastingplichtige een tussenpersoon heeft aangewezen om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling, wordt dit nummer toegekend aan de tussenpersoon voor de belastingplichtige die hij vertegenwoordigt. Wanneer een tussenpersoon meer dan één belastingplichtige vertegenwoordigt, ontvangt hij een verschillend btw-identificatienummer voor iedere

¹² Alleen b2c-diensten aan afnemers in een lidstaat waar de dienstverlener niet is gevestigd, kunnen in de Unieregeling worden aangegeven.

persoon die hij vertegenwoordigt.

De tussenpersoon zelf krijgt een individueel identificatienummer van de lidstaat van identificatie toegekend om als zodanig te kunnen optreden (volgens het model INxxxxxyyyyyyz). Er zij op gewezen dat dit nummer geen btw-identificatienummer is.

6. Vanaf wanneer gaat de registratie in (ingangsdatum)?

Normaal gaat de registratie voor de niet-Unieregeling en de Unieregeling in vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op dat waarin de belastingplichtige de lidstaat van identificatie heeft meegedeeld dat hij gebruik wenst te maken van de regeling. Als een belastingplichtige dus bijvoorbeeld op 15 februari 2022 de lidstaat van identificatie meedeelt dat hij gebruik wenst te maken van de regeling en daarvoor de vereiste gegevens verstrekt, zal hij gebruik kunnen maken van de regeling met ingang van 1 april 2022, d.w.z. voor prestaties die hij verricht op of na 1 april 2022. 1 april 2022 is de ingangsdatum voor het gebruik van de betrokken regeling.

Er kunnen zich echter situaties voordoen waarin de belastingplichtige vóór deze datum goederen of diensten begint te leveren in het kader van de regeling. In dat geval gaat de regeling in vanaf de datum van de eerste prestatie, op voorwaarde dat de belastingplichtige de lidstaat van identificatie uiterlijk op de tiende dag van de maand volgend op die eerste prestatie heeft meegedeeld dat hij activiteiten verricht die onder de regeling vallen. Als de belastingplichtige deze termijn niet naleeft, moet hij zich rechtstreeks registreren in de lidsta(a)t(en) van verbruik en daar de btw voldoen.

Stel bijvoorbeeld dat de hierboven genoemde belastingplichtige op 1 maart 2022 zijn eerste levering of dienst verricht aan een niet-belastingplichtige. Zolang de lidstaat van identificatie hiervan op de hoogte wordt gebracht op uiterlijk 10 april 2022, zal de belastingplichtige gebruik kunnen maken van de bijzondere regeling vanaf 1 maart 2022, en zullen alle daaropvolgende leveringen en diensten onder deze regeling vallen. Dit geldt zowel voor de Unieregeling als voor de niet-Unieregeling. In dat geval is de ingangsdatum van de regeling 1 maart 2022.

De registratie voor de invoerrekening gaat in op de dag waarop de belastingplichtige of zijn tussenpersoon het individuele btw-identificatienummer heeft ontvangen om van deze regeling gebruik te maken. Die dag is de ingangsdatum van de regeling.

Bijlage 2 bevat drie vakken die betrekking hebben op de datum van registratie. Deze is opgenomen in de registratiegegevens die de lidstaat van identificatie aan de andere lidstaten zal toezenden:

- Vak 17: datum van ingang van het gebruik van de regeling.

Dit is de datum waarop de belastingplichtige gebruik begint te maken van de regeling.

- Vak 18: datum van het verzoek van de belastingplichtige of de voor zijn rekening handelende tussenpersoon om op grond van de regeling te worden geregistreerd; of datum van het verzoek om als tussenpersoon te worden geregistreerd.

Dit is de datum waarop de belastingplichtige de lidstaat van identificatie meedeelt dat hij met de regeling van start wenst te gaan, en hij de vereiste gegevens toezendt. In de praktijk is dit de datum waarop de belastingplichtige alle vereiste registratiegegevens verstrekt via het webportaal.

Voor de tussenpersoon is dit de datum waarop hij de lidstaat van identificatie meedeelt dat hij als tussenpersoon wenst op te treden, en hij de vereiste informatie verzendt.

- Vak 19: datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing is genomen over de registratie.

Dit is de datum waarop de lidstaat van identificatie, nadat hij zich ervan heeft vergewist dat de door de belastingplichtige of de voor zijn rekening handelende tussenpersoon verstrekte gegevens geldig zijn, beslist om de belastingplichtige te registreren voor de respectieve bijzondere regeling (of om de tussenpersoon te registreren om als zodanig op te treden).

De lidstaat van identificatie zal de belastingplichtige/tussenpersoon langs elektronische weg een bevestiging toezenden van de datum van de beslissing om hem te registreren (mogelijkerwijze via het webportaal van het nationale éénloketsysteem).

7. [Wat gebeurt er als een belastingplichtige vaste inrichtingen heeft in andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie of goederen verzendt/vervoert vanuit andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie?](#)

Als een belastingplichtige die gebruikmaakt van de Unieregeling of de invoerregeling over vaste inrichtingen beschikt buiten de lidstaat van identificatie, moeten ook het btw-identificatienummer of fiscaal registratienummer en de naam en het adres van elke vaste inrichting in die andere lidstaat in de registratiegegevens voor het éénloketsysteem worden opgenomen. Het is van geen belang of de vaste inrichting al dan niet prestaties verricht die op grond van de desbetreffende regeling kunnen worden aangegeven. De vereisten voor deze informatie zijn opgenomen in de vakken 13.1 en 14.1 van bijlage 2.

Daarnaast moet de belastingplichtige in het kader van de Unieregeling het btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer vermelden van elke lidstaat vanwaaruit goederen worden verzonden of vervoerd (anders dan de lidstaat van identificatie of de lidstaten van bovengenoemde vaste inrichtingen).

Indien een belastingplichtige in een andere lidstaat voor de btw is geregistreerd, maar niet in die lidstaat is gevestigd, moet ook dat btw-identificatienummer worden vermeld in de registratiegegevens van het éénloketsysteem (vak 15.1 van bijlage 2).

8. [Kan een belastingplichtige wijzigingen aanbrengen in zijn registratiegegevens?](#)

De belastingplichtige is wettelijk verplicht om de lidstaat van identificatie in kennis te stellen van wijzigingen in de registratiegegevens uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op de wijziging.

Wijzigingen kunnen worden aangebracht in bepaalde registratiegegevens, zoals postadressen, e-mailadressen, contactgegevens, lijst van vaste inrichtingen, lijst van btw-identificatienummers in andere lidstaten enz. De lidstaten zullen meer in detail omschrijven hoe en welke wijzigingen in de registratiegegevens kunnen worden aangebracht.

9. Wat gebeurt er met deze wijzigingen?

De registratiegegevens, met inbegrip van eventuele wijzigingen, worden opgeslagen in een databank van de lidstaat van identificatie en worden naar de andere lidstaten verzonden.

10. Wat moet er gebeuren als een belastingplichtige al in het mini-éénloketsysteem is geregistreerd?

Indien een belastingplichtige vóór 1 juli 2021 in de Unie- of de niet-Unieregeling van het mini-éénloketsysteem is geregistreerd, zal hij na die datum gebruik blijven maken van dezelfde bijzondere regeling in het éénloketsysteem.

Hij zal evenwel door zijn lidstaat van identificatie worden verzocht zijn registratiegegevens te actualiseren om, indien nodig, de volgende informatie te verstrekken:

- a) individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s) of, indien niet beschikbaar, fisca(a)l(e) registratienummer(s) toegekend door de lidstaten vanwaaruit goederen worden verzonden of vervoerd (alleen de Unieregeling);
- b) elektronische verklaring dat de belastingplichtige een elektronische interface is die als gelijkgestelde leverancier optreedt (alleen de Unieregeling);
- c) individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer dat is toegekend door de lidstaat van identificatie indien de belastingplichtige ook in de invoerregeling is geregistreerd (zowel Unie- als niet-Unieregeling).

11. Hoe wordt een btw-groep behandeld?

De wettelijke regelingen voor btw-groepen in de lidstaten verschillen van elkaar; voor de bijzondere omstandigheden van het éénloketsysteem is daarom voor de behandeling van btw-groepen de volgende praktische oplossing afgesproken:

- Een btw-groep kan gebruikmaken van het éénloketsysteem, maar hij moet tijdens de registratie vermelden dat het om een btw-groep gaat (zie de registratiegegevens).
- Een btw-groep registreert zich met het btw-identificatienummer waarmee hij voor zijn binnenlandse prestaties is geregistreerd; als de groepsleden op nationaal niveau daarnaast een verschillend nummer hebben, moet het aan de btw-groep toegekende nummer worden gebruikt voor de registratie voor het

éénloketsysteem¹³.

- Als een lid van de btw-groep over een vaste inrichting in een andere lidstaat beschikt (of zal beschikken), worden de banden met die vaste inrichting verbroken met het oog op de registratie voor het éénloketsysteem en kunnen de leveringen of diensten van die vaste inrichting niet worden opgenomen in de btw-aangifte van de btw-groep in het kader van het éénloketsysteem.
- Evenzo moeten leveringen of diensten van de btw-groep aan de lidstaat van die vaste inrichting worden opgenomen in de btw-aangifte in het éénloketsysteem, en niet in de binnenlandse btw-aangifte van de vaste inrichting.
- Een btw-groep kan derhalve geen vaste inrichtingen in andere lidstaten opnemen in zijn registratie voor het éénloketsysteem.

12. Vrijwillige wijziging van lidstaat van identificatie in gevallen waarin er geen verandering is in de vestigingsplaats van de belastingplichtige of zijn vaste inrichting(en) of in de lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd:

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling, kan zijn lidstaat van identificatie te allen tijde wijzigen. Een dergelijke wijziging wordt van kracht aan het einde van het kalenderkwartaal.

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de Unieregeling, kan zijn lidstaat van identificatie slechts in twee situaties vrijwillig wijzigen:

- De belastingplichtige heeft de zetel van zijn bedrijfsuitoefening buiten de EU gevestigd, maar heeft vaste inrichtingen in ten minste twee verschillende lidstaten:
hij kan een andere lidstaat waarin hij een vaste inrichting heeft als lidstaat van identificatie kiezen. Deze wijziging wordt van kracht aan het einde van het kalenderkwartaal en de belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.
- De belastingplichtige is niet in de EU gevestigd (geen vestigingsplaats of vaste inrichting in de EU), maar heeft een goederenvoorraad in ten minste twee verschillende lidstaten:
hij kan een andere lidstaat vanwaaruit hij goederen verzendt of vervoert als lidstaat van identificatie kiezen. Deze wijziging wordt van kracht aan het einde van het kalenderkwartaal en de belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de invoerregeling, kan zijn lidstaat van identificatie wijzigen indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening buiten de EU heeft

¹³ Dit kan een nieuw nummer zijn dan wel een bestaand nummer dat al is toegekend aan een groepslid.

gevestigd, maar een vaste inrichting in ten minste twee verschillende lidstaten heeft:

hij kan een andere lidstaat waarin hij een vaste inrichting heeft als lidstaat van identificatie kiezen. De uitsluiting van de invoerregeling in de voormalige lidstaat van identificatie wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing tot uitsluiting is meegedeeld. De belastingplichtige kan gebruikmaken van de invoerregeling in de (nieuwe) lidstaat van identificatie vanaf de datum waarop hem een individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer is toegekend. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Het betreft hier in feite een vrijwillige uitschrijving, gevolgd door een nieuwe registratie. De belastingplichtige moet zich dus uit het register van de voormalige lidstaat van identificatie laten uitschrijven en zich volgens de normale regels laten registreren in de nieuwe lidstaat van identificatie.

13. Kan een in de EU gevestigde belastingplichtige een tussenpersoon aanwijzen voor de invoerregeling? Zo ja, moet de belastingplichtige dan een tussenpersoon aanwijzen uit de lidstaat waar hij zelf is gevestigd? Zo nee, welke lidstaat is in dit geval de lidstaat van identificatie?

Een in de EU gevestigde belastingplichtige is niet verplicht om een tussenpersoon aan te wijzen om gebruik te kunnen maken van de invoerregeling, maar het staat hem vrij om dit te doen. Hij kan zijn tussenpersoon kiezen en is niet verplicht een tussenpersoon aan te wijzen die gevestigd is in de lidstaat waar hij zelf is gevestigd.

De lidstaat van identificatie van de door de tussenpersoon vertegenwoordigde belastingplichtige is de lidstaat waar de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening buiten de EU heeft gevestigd, de lidstaat waar de tussenpersoon een vaste inrichting heeft.

14. Kan een belastingplichtige die gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen (mkb-regeling) zich registreren voor de Unie- en de invoerregeling? Zo ja, onder welke voorwaarden?

Elke in de EU gevestigde belastingplichtige kan gebruikmaken van de Unieregeling om de onder de regeling vallende leveringen van goederen en diensten aan te geven. Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen is hiervan niet uitgesloten en kan zich derhalve voor de Unieregeling registreren. Hij heeft een nationaal btw-identificatienummer nodig van de lidstaat waar hij is gevestigd (lidstaat van identificatie) om zich voor de Unieregeling te kunnen registreren, maar hoeft niet af te zien van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen om van de Unieregeling gebruik te maken.

Elke belastingplichtige die uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen verkoopt aan een afnemer in de EU, kan de invoerregeling gebruiken om de btw op deze verkopen aan te geven en te betalen. Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen, moet echter afzien van die regeling om van de invoerregeling gebruik te kunnen maken en heeft

een btw-identificatienummer nodig van de lidstaat waar hij is gevestigd om zich in de invoerregeling te laten registreren. Met deze voorwaarde wordt beoogd het risico van niet-heffing te vermijden.

Deel 1b — Uitschrijving uit het register/uitsluiting

Achtergrond

Een belastingplichtige kan vrijwillig uit beide regelingen uittreden (uitschrijving uit het register) dan wel door de lidstaat van identificatie worden uitgesloten. Evenzo kan een tussenpersoon vrijwillig stoppen als tussenpersoon te handelen of door de lidstaat van identificatie uit het register worden verwijderd.

Aan de belastingplichtige wordt gedurende een bepaalde periode de toegang ontzegd om gebruik maken van de drie regelingen (niet-Unieregeling, Unieregeling en invoerregeling) indien hij bij voortduring niet aan de voorschriften voldoet. Op dezelfde wijze wordt een tussenpersoon uitgesloten om als zodanig te handelen wegens voortdurende niet-naleving van de voorschriften van de invoerregeling. Deze periode wordt de quarantaineperiode genoemd.

Specifieke

elementen

Uitschrijving uit

het register

1. Hoe kan een belastingplichtige zich uit het éénloketsysteem laten uitschrijven? Hoe stopt een tussenpersoon als zodanig te handelen?

Om zich te laten uitschrijven uit de niet-Unie- en de Unieregeling, moet de belastingplichtige de lidstaat van identificatie ten minste 15 dagen voor het einde van het kalenderkwartaal voorafgaand aan het kwartaal waarin hij de regeling niet langer wenst toe te passen, daarvan in kennis stellen. Als een belastingplichtige zich dus wil laten uitschrijven uit de regeling vanaf 1 juli, moet hij de lidstaat van identificatie hiervan in kennis stellen vóór 15 juni. Om zich te laten uitschrijven uit de invoerregeling, moet de belastingplichtige (of de voor zijn rekening handelende tussenpersoon) de lidstaat van identificatie ten minste 15 dagen voor het einde van de maand voorafgaand aan de maand waarin hij de regeling niet langer wenst toe te passen, daarvan in kennis stellen.

De lidstaten zullen hun eigen processen uitvoeren voor de kennisgeving van het voornemen om zich te laten uitschrijven, maar deze kennisgeving moet elektronisch gebeuren.

Zodra de belastingplichtige een regeling niet meer toepast, moeten de verplichtingen die voortvloeien uit prestaties waarbij btw verschuldigd wordt na de datum waarop de belastingplichtige de regeling niet meer toepast, rechtstreeks worden voldaan bij de lidsta(a)t(en) van verbruik.

Er zij op gewezen dat er geen wachttijd is voor nieuwe registratie. De

belastingplichtige kan zich te allen tijde registreren voor de regeling waarvoor hij zich heeft laten uitschrijven, mits hij voldoet aan de voorwaarden om van de regeling gebruik te maken.

Een tussenpersoon die niet langer als tussenpersoon in het kader van de invoerregeling wenst op te treden, moet zijn lidstaat van identificatie daarvan in kennis stellen. De lidstaat van identificatie zal vervolgens de tussenpersoon uit het identificatieregister verwijderen. Deze verwijdering wordt van kracht vanaf de eerste dag van de volgende kalendermaand. Alle door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen zullen bijgevolg van de invoerregeling worden uitgesloten. Hun uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing tot uitsluiting hen langs elektronische weg is meegedeeld.

Deze belastingplichtigen kunnen zich, mits zij aan de voorwaarden voldoen, rechtstreeks voor de invoerregeling registreren of een andere tussenpersoon aanwijzen om van deze regeling gebruik te kunnen blijven maken.

2. Wat gebeurt er als een belastingplichtige/tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, vaste inrichting of goederenvoorraad in de lidstaat van identificatie naar een andere lidstaat verplaatst en dezelfde regeling (zonder onderbreking) wil blijven gebruiken?

Indien **een belastingplichtige**

- de zetel van zijn bedrijfsuitoefening van de ene naar de andere lidstaat verplaatst, of
- niet langer over een vaste inrichting in de lidstaat van identificatie beschikt, of
- geen goederenvoorraad meer in de lidstaat van identificatie heeft,

maar toch gebruik wil blijven maken van de regeling, moet hij zich laten uitschrijven uit de regeling in de huidige lidstaat van identificatie en zich voor de regeling registreren in een andere lidstaat (in de lidstaat waarnaar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft verplaatst, in een lidstaat waar hij een andere vaste inrichting heeft of waar hij een goederenvoorraad heeft).

In dit geval is de datum van uitschrijving uit de voormalige lidstaat van identificatie en die van registratie in de nieuwe lidstaat van identificatie de datum van de wijziging (d.w.z. verplaatsing van het bedrijf naar een andere lidstaat, sluiting van een vaste inrichting in de lidstaat van identificatie, geen goederenvoorraad meer in de lidstaat van identificatie). Er zal geen quarantaineperiode zijn. De belastingplichtige moet wel beide lidstaten (de oude lidstaat van identificatie en de nieuwe lidstaat van identificatie) in kennis stellen van de wijziging uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op de wijziging.

Een belastingplichtige heeft bijvoorbeeld de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in Nederland gevestigd en heeft zich met ingang van 1 januari 2022 in Nederland voor de Unieregeling geregistreerd. Na een reorganisatie verhuist het bedrijf zijn zetel op 21 maart 2022 naar Frankrijk. Om van de Unieregeling gebruik te kunnen blijven maken, moet de belastingplichtige zich in Nederland uit de Unieregeling uitschrijven en zich in Frankrijk voor de Unieregeling registreren. De datum van uitschrijving in

Nederland en van registratie in Frankrijk is 21 maart 2022¹⁴. De belastingplichtige moet beide lidstaten uiterlijk 10 april 2022 van deze wijziging in kennis stellen.

Als de belastingplichtige nalaat om beide lidstaten binnen deze termijn in kennis te stellen, zal hij zich voor de btw moeten registreren en de btw moeten voldoen in elke lidstaat waar hij afnemers heeft voor de door hem verrichte leveringen of diensten vanaf 21 maart 2022.

Dezelfde procedure is van toepassing wanneer een **tussenpersoon** de zetel van zijn bedrijfsuitoefening van de ene lidstaat naar een andere verplaatst of zijn bedrijf buiten de EU verplaatst, maar een vaste inrichting in een lidstaat heeft. Deze onmiddellijke wijziging van de lidstaat van identificatie is alleen mogelijk voor de tussenpersoon zelf, maar niet voor de belastingplichtigen die hij vertegenwoordigt. Deze belastingplichtigen zullen van de invoerregeling worden uitgesloten vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing tot uitsluiting hen langs elektronische weg is meegedeeld. Zij hebben de keuze om dezelfde tussenpersoon (in een nieuwe lidstaat van identificatie) of een andere tussenpersoon aan te wijzen om gebruik te kunnen blijven maken van de invoerregeling. In beide gevallen moet de tussenpersoon elke belastingplichtige die hij voor de invoerregeling vertegenwoordigt, registreren en ontvangt hij een nieuw IOSS-btw-identificatienummer voor elk van die belastingplichtigen. Deze belastingplichtigen kunnen zich ook rechtstreeks registreren als zij geen tussenpersoon hoeven aan te wijzen om gebruik te maken van de invoerregeling (d.w.z. als zij gevestigd zijn in de EU of in een derde land waarmee de Unie een overeenkomst heeft gesloten inzake wederzijdse bijstand ter invordering van btw).

3. Wat gebeurt er als een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting verplaatst van de lidstaat van identificatie naar een derde land of van een derde land naar een lidstaat en gebruik wil blijven maken van een bijzondere regeling?

- a) Wanneer een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting verplaatst van de lidstaat van identificatie naar een derde land en gebruik wil blijven maken van een bijzondere regeling, heeft dit gevolgen voor zijn registratie indien hij gebruikmaakt van de Unieregeling en/of de invoerregeling (**EU → derde land**):

Unieregeling:

de gevolgen zijn afhankelijk van de prestaties (goederenleveringen of diensten) die de belastingplichtige verricht.

- **Diensten:** indien de belastingplichtige niet langer in de EU is gevestigd, voldoet hij niet meer aan de voorwaarden om gebruik te maken van de Unieregeling voor de aangifte van diensten. Hij wordt derhalve van de regeling uitgesloten. De uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. Als hij gebruik wil blijven maken van een bijzondere regeling voor de aangifte van diensten, dan moet hij zich inschrijven in de niet-Unieregeling in een lidstaat naar keuze. De ingangsdatum is de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal.

¹⁴ Leveringen of diensten die op 21 maart 2022 worden verricht, worden opgenomen in de btw-aangifte in de Franse Unieregeling.

- **Goederen:** als de belastingplichtige niet langer in de EU is gevestigd, kan hij toch gebruikmaken van de Unieregeling om intracommunautaire afstandsverkopen van goederen aan te geven, indien deze goederen zijn opgeslagen in en verzonden of vervoerd worden vanuit een lidstaat naar een afnemer in een andere lidstaat.

Er zijn wat dat betreft twee mogelijkheden:

- De goederen worden verzonden of vervoerd vanuit de huidige lidstaat van identificatie van de belastingplichtige. De belastingplichtige kan gebruik blijven maken van de Unieregeling in dezelfde lidstaat van identificatie, maar moet deze lidstaat in kennis stellen van de wijziging van de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting door zijn registratiegegevens te actualiseren.
- De goederen worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de huidige lidstaat van identificatie van de belastingplichtige. De belastingplichtige wordt in zijn huidige lidstaat van identificatie uitgesloten van de Unieregeling. De uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. Als hij gebruik wil blijven maken van de Unieregeling voor de aangifte van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, moet hij zich registreren in een lidstaat vanwaaruit hij goederen verzendt of vervoert. De ingangsdatum is de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal.

Invoerregeling:

- Indien de belastingplichtige niet langer is gevestigd in de EU of in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand heeft gesloten, dan kan hij gebruik blijven maken van de invoerregeling, maar moet hij daartoe een tussenpersoon aanwijzen. De belastingplichtige wordt uitgesloten van de huidige lidstaat van identificatie en de door hem aangewezen tussenpersoon zal hem registreren in de (nieuwe) lidstaat van identificatie. Er zij op gewezen dat de lidstaat van identificatie mogelijk dezelfde kan blijven, maar dat een nieuwe registratie noodzakelijk is en een nieuw btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer zal worden toegekend. De uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. De belastingplichtige kan gebruikmaken van de invoerregeling in de (nieuwe) lidstaat van identificatie vanaf de datum waarop hem of zijn tussenpersoon een individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer is toegekend.
 - Indien de belastingplichtige niet langer in de EU of in een derde land waarmee de EU een overeenkomst inzake wederzijdse bijstand heeft gesloten, is gevestigd maar al via een tussenpersoon van de invoerregeling gebruikmaakt — hoewel hij niet verplicht was een tussenpersoon aan te wijzen — kan hij gebruik blijven maken van de regeling, maar moet de tussenpersoon zijn registratiegegevens overeenkomstig actualiseren.
- b) Wanneer een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting verplaatst van een derde land naar een lidstaat en gebruik wil blijven maken van een bijzondere regeling, heeft dit gevolgen voor zijn registratie indien hij gebruikt maakt van de niet-Unieregeling, de Unieregeling of de invoerregeling (**derde land → EU**):

Niet-Unieregeling:

De belastingplichtige voldoet niet langer aan de voorwaarden om gebruik te maken van de niet-Unieregeling om diensten aan te geven, aangezien hij nu in de EU is gevestigd. Hij zal uit de niet-Unieregeling worden verwijderd en kan zich in de Unieregeling

registreren voor de aangifte van b2c-diensten. De lidstaat waar hij is gevestigd zal de lidstaat van identificatie zijn. De uitsluiting van de niet-Unieregeling wordt van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. De ingangsdatum in de Unieregeling is de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal.

Unieregeling:

Een belastingplichtige die gebruik heeft gemaakt van de Unieregeling om intracommunautaire afstandsverkopen van goederen aan te geven, kan nu gebruikmaken van de Unieregeling om ook b2c-diensten aan te geven. De lidstaat van identificatie is de lidstaat waar hij is gevestigd (zetel van bedrijfsuitoefening of vaste inrichting).

- Indien hij gebruik heeft gemaakt van de Unieregeling in dezelfde lidstaat (lidstaat van identificatie) waarnaar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening (of vaste inrichting) heeft verplaatst, kan hij de regeling in die lidstaat blijven gebruiken, maar moet hij zijn registratiegegevens actualiseren.
- Heeft hij gebruikgemaakt van de Unieregeling in een andere lidstaat dan de lidstaat waarnaar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening (of vaste inrichting) heeft verplaatst, dan voldoet hij niet langer aan de voorwaarden om in die lidstaat van deze regeling gebruik te maken en wordt hij van de regeling uitgesloten. De uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. De belastingplichtige kan zich vervolgens registreren in de lidstaat waar hij zich heeft gevestigd. De ingangsdatum is de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal.

Invoerregeling:

- Indien de belastingplichtige via een tussenpersoon gebruik heeft gemaakt van de invoerregeling en via de tussenpersoon van de invoerregeling gebruik wil blijven maken, verandert er niets maar moet hij zijn registratiegegevens actualiseren.
 - Als de belastingplichtige via een tussenpersoon gebruik heeft gemaakt van de invoerregeling en zonder tussenpersoon van de regeling gebruik wil blijven maken, moet hij zich door zijn tussenpersoon uit de invoerregeling laten uitschrijven, waarna hij zich zonder tussenpersoon kan registreren in de lidstaat waar hij is gevestigd. Dit geldt zelfs indien de lidstaat van identificatie dezelfde zou zijn. De uitsluiting wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. De ingangsdatum in de (nieuwe) lidstaat van identificatie is de dag waarop hem of zijn tussenpersoon een individueel btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer is toegekend.
4. [Moet een belastingplichtige zich laten uitschrijven uit de Unieregeling met ingang van 1 juli 2021, indien de totale waarde van zijn TBE-diensten aan niet-belastingplichtigen in lidstaten waarin hij in 2020 niet was gevestigd niet hoger was dan 10 000 EUR?](#)

De plaats van TBE-diensten aan niet-belastingplichtigen in andere lidstaten is in beginsel de lidstaat van de afnemer. Om de administratieve lasten voor micro-ondernemingen te verlichten, is er echter in een uitzondering op dit beginsel voorzien. De drempel is van kracht sinds 1 januari 2019 voor TBE-diensten en sinds 1 juli 2021 voor TBE-diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen (totale som van beide soorten prestaties). Deze uitzondering houdt in dat de plaats van levering/dienst de lidstaat van de leverancier/dienstverlener is, op voorwaarde dat:

- deze gevestigd is of, bij gebreke van een vestiging, zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat heeft; en
- de totale waarde van deze prestaties het bedrag van 10 000 EUR (exclusief btw) niet heeft overschreden in het lopende en het voorafgaande kalenderjaar.

De leverancier/dienstverlener kan er echter voor kiezen om de regels van de lidstaat van de afnemer toe te passen en is in dat geval gedurende twee kalenderjaren aan zijn keuze gebonden.

Zodra de drempel is overschreden, zal de plaats van levering/dienst zich in ieder geval bevinden in de lidstaat van de afnemer (diensten)/in de lidstaat waar het vervoer van de goederen eindigt (goederen).

Dit betekent dat belastingplichtigen die in 2020 voor niet meer dan 10 000 EUR de betreffende diensten hebben verleend, zich in 2021 vrijwillig uit de Unieregeling kunnen laten uitschrijven. Dat is echter geen verplichting en zij kunnen kiezen voor de toepassing van de algemene “plaats van dienst”-regel en gebruik blijven maken van de Unieregeling, met name wanneer zij verwachten dat hun omzet in 2021 deze drempel zal overschrijden.

De drempel van 10 000 EUR wordt berekend als de som van de TBE-diensten en de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en is niet afzonderlijk van toepassing op goederen en diensten. Bovendien is hij alleen van toepassing op belastingplichtigen die in slechts één lidstaat gevestigd zijn.

5. Hoe moeten lidstaten die de euro niet hebben ingevoerd, de tegenwaarde van de drempel van 10 000 EUR in hun nationale munteenheid berekenen?

Deze lidstaten moeten de tegenwaarde in de nationale munteenheid berekenen volgens de wisselkoers die op 5 december 2017 door de Europese Centrale Bank is bekendgemaakt (de dag van vaststelling van Richtlijn (EU) 2017/2455 waarbij deze drempel is ingevoerd).

Uitsluiting

Een **belastingplichtige** wordt door de lidstaat van identificatie uitgesloten van de regeling waarvan hij gebruikmaakt om een van de volgende redenen:

- De belastingplichtige of zijn tussenpersoon deelt mee dat hij niet langer diensten verleent en/of goederen levert die onder de betrokken regeling vallen.
- Er kan worden aangenomen dat zijn aan de bijzondere regeling onderworpen activiteiten beëindigd zijn
 - wanneer hij geen goederen heeft geleverd of diensten heeft verleend onder de bijzondere regeling gedurende acht opeenvolgende kalenderkwartalen.
- Hij voldoet niet langer aan de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te kunnen maken, bijvoorbeeld:
 - Een belastingplichtige die van de niet-Unieregeling gebruikmaakt, verplaatst zijn bedrijf naar een lidstaat of zet een vaste inrichting op in een

- lidstaat.
- Een tussenpersoon die door een belastingplichtige is aangewezen om van de invoerregeling gebruik te maken, heeft gemeld dat hij deze belastingplichtige niet langer vertegenwoordigt.
 - Hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de regeling — aan dit criterium wordt geacht te zijn voldaan in ten minste de volgende gevallen:
 - Aan de belastingplichtige (of zijn tussenpersoon) zijn aanmaningen toegezonden om een aangifte in te dienen voor drie onmiddellijk voorafgaande aangiftetijdvakken, en er is geen btw-aangifte ingediend voor elk van de betreffende aangiftetijdvakken binnen tien dagen na de aanmaning.
 - Aan de belastingplichtige (of zijn tussenpersoon) zijn aanmaningen toegezonden om een betaling te verrichten voor drie onmiddellijk voorafgaande aangiftetijdvakken, en het volledige bedrag is niet betaald binnen tien dagen na ontvangst van elk van deze aanmaningen, tenzij het uitstaande bedrag voor elk aangiftetijdvak minder dan 100 EUR bedraagt.
 - De belastingplichtige heeft zijn boekhouding niet langs elektronische weg beschikbaar gesteld aan de lidstaat van identificatie binnen een maand na een aanmaning daartoe van de lidstaat van identificatie.

Indien een belastingplichtige van één regeling wordt uitgesloten wegens het bij voortduring niet naleven van de voorschriften ervan, wordt hij uitgesloten van alle andere regelingen waarvan hij op dat moment gebruikmaakt en kan hij zich niet voor een van de drie regelingen registreren voordat de quarantaineperiode is beëindigd (zie de quarantaineperiode hieronder). Indien de belastingplichtige in een andere lidstaat voor een andere regeling is geregistreerd, moet die lidstaat van identificatie de belastingplichtige ook uitsluiten wegens het bij voortduring niet voldoen aan de voorschriften. De uitsluiting wordt door de lidstaat van identificatie onverwijld aan alle andere lidstaten meegedeeld.

Wanneer een belastingplichtige van de invoerregeling wordt uitgesloten, blijft zijn btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer gedurende een periode van ten hoogste 2 maanden¹⁵ geldig om de invoer mogelijk te maken van goederen die vóór de datum van uitsluiting zijn geleverd. Dit geldt niet wanneer de belastingplichtige wordt uitgesloten wegens het bij voortduring niet voldoen aan de voorschriften van de invoerregeling. In dit geval is het btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer niet meer geldig vanaf de dag volgend op die waarop de beslissing tot uitsluiting aan de belastingplichtige is meegedeeld.

Een **tussenpersoon** wordt uit het identificatieregister verwijderd indien:

- hij gedurende twee opeenvolgende kalenderkwartalen (6 maanden) niet heeft gehandeld als tussenpersoon voor rekening van een belastingplichtige die van de invoerregeling gebruikmaakt; of
- hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om als tussenpersoon op te treden (bijvoorbeeld wanneer de tussenpersoon niet langer in de EU gevestigd is); of
- hij bij voortduring niet voldoet aan de voorschriften van de invoerregeling.

¹⁵ Deze periode wordt bepaald door de lidstaat van identificatie.

Als een tussenpersoon bij voortduring niet aan de voorschriften van de invoerregeling voldoet, wordt hij uit het identificatieregister verwijderd. Bijgevolg worden de door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen van de invoerregeling uitgesloten, omdat zij niet langer door een tussenpersoon worden vertegenwoordigd en daarom niet langer aan de voorwaarden voldoen om gebruik te maken van de invoerregeling.

Wanneer een belastingplichtige zich ervan bewust wordt dat hij een tussenpersoon heeft aangewezen die niet aan de voorschriften voldoet, kan hij ervoor kiezen een andere tussenpersoon aan te wijzen.

Elke lidstaat kan de lidstaat van identificatie verzoeken om de belastingplichtige of een tussenpersoon uit te sluiten, maar alleen de lidstaat van identificatie kan de beslissing tot uitsluiting nemen. Een belastingplichtige of een tussenpersoon kan beroep aantekenen tegen de beslissing tot uitsluiting overeenkomstig de nationale procedures die van toepassing zijn in de lidstaat van identificatie.

Datum waarop de uitschrijving/uitsluiting van kracht wordt

1. Vrijwillige beëindiging

Wanneer de **belastingplichtige** vrijwillig uit de niet-Unieregeling of de Unieregeling stapt, wordt de beëindiging van kracht vanaf de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal. Wanneer de belastingplichtige vrijwillig uit de invoerregeling stapt, wordt de beëindiging van kracht vanaf de eerste dag van de volgende maand. Vanaf die dag verrichte leveringen kunnen niet meer in de invoerregeling worden aangegeven.

Wanneer de **tussenpersoon** vrijwillig ophoudt als zodanig te handelen, wordt de verwijdering uit het identificatieregister van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de beslissing inzake de verwijdering.

2. Uitsluiting wegens a) het niet langer verrichten van prestaties die voor de gebruikte regeling in aanmerking komen, b) het niet langer voldoen aan de voorwaarden om van de regeling gebruik te maken, of c) het niet langer beschikken over een tussenpersoon in het kader van de invoerregeling

De uitsluiting van een **belastingplichtige** uit de niet-Unieregeling of de Unieregeling wordt van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting langs elektronische weg aan de belastingplichtige is meegedeeld.

De uitsluiting van de invoerregeling wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting langs elektronische weg aan de belastingplichtige is meegedeeld.

De verwijdering van een **tussenpersoon** uit het identificatieregister omdat hij gedurende twee opeenvolgende kalenderkwartalen niet als zodanig heeft gehandeld of omdat hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om als tussenpersoon te handelen, is van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing tot verwijdering langs elektronische weg aan de tussenpersoon en de door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen is

meegedeeld.

3. Uitschrijving (wijziging van lidstaat van identificatie) wegens verplaatsing van de zetel van de bedrijfsuitoefening of de vaste inrichting naar een andere lidstaat (Unieregeling, invoerregeling)

Indien de uitsluiting van een belastingplichtige/tussenpersoon het gevolg is van

- een verandering van de zetel van de bedrijfsuitoefening of van een vaste inrichting (Unieregeling of invoerregeling), of
- een verandering van de plaats waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd (alleen Unieregeling),

wordt zij van kracht op de datum van die verandering op voorwaarde dat de belastingplichtige/tussenpersoon beide lidstaten van de verandering in kennis heeft gesteld op uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op de verandering.

4. Uitsluiting vanwege het bij voortduring niet voldoen aan de voorschriften

Wanneer een **belastingplichtige** bij voortduring de voorschriften van de niet-Unieregeling of de Unieregeling niet naleeft, wordt de uitsluiting van kracht vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting langs elektronische weg aan de belastingplichtige is meegedeeld.

De uitsluiting van een belastingplichtige van de invoerregeling op grond van het bij voortduring niet voldoen aan de voorschriften wordt van kracht vanaf de dag volgend op die waarop de beslissing inzake uitsluiting langs elektronische weg aan de belastingplichtige is meegedeeld.

De verwijdering van een **tussenpersoon** uit het identificatieregister vanwege het bij voortduring niet voldoen aan de voorschriften van de invoerregeling wordt van kracht vanaf de dag volgend op die waarop de beslissing inzake verwijdering langs elektronische weg aan de tussenpersoon en de door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen is meegedeeld.

Tabel 5: Ingangsdatum uitsluiting/verwijdering

INGANGSDATUM UITSLUITING/VERWIJDERING				
	Belastingplichtige in de niet- Unieregeling	Belastingplichtige in de Unieregeling	Belastingplichtige in de invoerregeling	Tussenpersoon
Vrijwillige beëindiging¹⁶	Eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de mededeling ¹⁷		Eerste dag van de maand volgend op de mededeling ¹⁸	Eerste dag van de maand volgend op de mededeling
Uitsluiting (niet langer voor de regeling in aanmerking komende prestaties; er wordt niet meer aan de voorwaarden voldaan; geen tussenpersoon meer) Tussenpersoon (gedurende 6 maanden niet als zodanig handelend; er wordt niet meer aan de voorwaarden voldaan)	Eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de beslissing inzake uitsluiting		Eerste dag van de maand volgend op de beslissing inzake uitsluiting	Eerste dag van de maand volgend op de beslissing inzake verwijdering
Verplaatsing van zetel van bedrijfsuitoefening/vaste inrichting naar een andere lidstaat	Niet mogelijk	Datum van die verandering¹⁹	Datum van die verandering²⁰	Datum van die verandering²¹

¹⁶ Hiertoe behoort het geval waarin een belastingplichtige ervoor kiest van lidstaat van identificatie te veranderen, ook al voldoet hij nog steeds aan de voorwaarden om gebruik te maken van de (Unie- of invoer-) regeling in de huidige lidstaat van identificatie.

¹⁷ Op voorwaarde dat de belastingplichtige de lidstaat van identificatie hiervan ten minste 15 dagen voor het einde van het kalenderkwartaal voorafgaand aan dat waarin hij het gebruik van de regeling wenst te beëindigen, in kennis heeft gesteld.

¹⁸ Op voorwaarde dat de belastingplichtige de lidstaat van identificatie hiervan ten minste 15 dagen voor het einde van de maand voorafgaand aan de maand waarin hij het gebruik van de regeling wenst te beëindigen, in kennis heeft gesteld.

¹⁹ Op voorwaarde dat de belastingplichtige beide lidstaten van de verandering in kennis heeft gesteld op uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op die verandering.

²⁰ Op voorwaarde dat de belastingplichtige/tussenpersoon beide lidstaten van de verandering in kennis heeft gesteld op uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op die verandering.

²¹ Op voorwaarde dat de belastingplichtige/tussenpersoon beide lidstaten van de verandering in kennis heeft gesteld op uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op die verandering.

Bij voortduring niet naleven	Eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de beslissing inzake uitsluiting	Eerste dag volgend op de beslissing inzake uitsluiting	Eerste dag volgend op de beslissing inzake verwijdering
------------------------------	--	---	--

Quarantaineperiode

De quarantaineperiode is de periode waarin de belastingplichtige is uitgesloten van het gebruik van een van de regelingen van het éénloketsysteem of gedurende welke de tussenpersoon niet als zodanig kan handelen voor een belastingplichtige die gebruikmaakt van de invoerregeling. Een quarantaineperiode is alleen van toepassing in de volgende gevallen:

- a. De **belastingplichtige** voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van een bijzondere regeling — in dat geval volgt er een quarantaineperiode van 2 jaar na het (driemaandelijkse/maandelijkse) aangiftetijdvak waarin de belastingplichtige is uitgesloten. Hij wordt uitgesloten van alle regelingen waarvan hij op dat moment gebruikmaakt en blijft gedurende 2 jaar uitgesloten van de drie regelingen. Hij kan zich pas opnieuw registreren nadat de quarantaineperioden voor alle regelingen zijn verlopen.

Voorbeeld:

1. Een belastingplichtige heeft de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in Frankrijk gevestigd. Hij maakt gebruik van de Unieregeling en de invoerregeling (voor beide regelingen is Frankrijk de lidstaat van identificatie).
2. Hij leeft voortdurend de voorschriften van de Unieregeling niet na en wordt daarom op 21 mei 2024 van deze regeling uitgesloten (beslissing tot uitsluiting).
3. De uitsluiting van de Unieregeling wordt van kracht op de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de beslissing inzake uitsluiting, d.w.z. 1 juli 2024. De quarantaineperiode duurt 2 jaar vanaf het aangiftetijdvak (kalenderkwartaal) waarin de belastingplichtige werd uitgesloten.
De quarantaineperiode voor de Unieregeling is: 1 juli 2024 — 30 juni 2026.
4. De uitsluiting van de Unieregeling wegens het bij voortduring niet naleven van de voorschriften leidt tot uitsluiting van alle andere regelingen en de belastingplichtige kan zich niet (opnieuw) registreren voor de drie regelingen terwijl hij in quarantaine is geplaatst.
5. Daarom zal hij ook op 21 mei 2024 van de invoerregeling worden uitgesloten. De uitsluiting van de invoerregeling wordt van kracht op de eerste dag volgend op de beslissing inzake uitsluiting, d.w.z. 22 mei 2024. De quarantaineperiode duurt 2 jaar vanaf het aangiftetijdvak (maand) waarin de belastingplichtige werd uitgesloten.
De quarantaineperiode voor de invoerregeling loopt van 1 juni 2024 tot en met 31 mei 2026.
6. De belastingplichtige kan zich voor elk van de regelingen (opnieuw) registreren zodra alle quarantaineperioden zijn verlopen, d.w.z. vanaf **1 juli 2026**.

- b. De **tussenpersoon** voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de invoerregeling. Er volgt een quarantaineperiode van 2 jaar na de maand waarin hij uit het register is verwijderd. Bijgevolg zullen de door hem vertegenwoordigde

belastingplichtigen ook worden uitgesloten vanwege het niet langer voldoen aan de voorwaarden om van de invoerregeling gebruik te maken. Zij kunnen zich echter onmiddellijk opnieuw voor de invoerregeling registreren als zij aan de voorwaarden daarvoor voldoen, d.w.z. rechtstreeks als zij in de EU gevestigd zijn of door een andere tussenpersoon aan te wijzen.

Voorbeeld:

- 1. Een belastingplichtige is in België als tussenpersoon geregistreerd. Hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften betreffende de invoerregeling en wordt door zijn lidstaat van identificatie, België, van de regeling uitgesloten. De beslissing tot uitsluiting wordt op 6 april 2027 toegezonden aan de tussenpersoon en de door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen.*
- 2. De verwijdering van de tussenpersoon uit het identificatieregister wordt van kracht op de dag volgend op die waarop de beslissing inzake verwijdering aan de tussenpersoon en de door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen is meegedeeld, namelijk 7 april 2027.*
- 3. De tussenpersoon mag gedurende 2 jaar na de maand waarin hij uit dat register is verwijderd, niet als tussenpersoon optreden. De quarantaineperiode loopt derhalve van 1 mei 2027 tot en met 30 april 2029.*
- 4. De door de tussenpersoon vertegenwoordigde belastingplichtige(n) is/zijn uitgesloten van de invoerregeling. De uitsluiting van de belastingplichtige wordt van kracht vanaf de eerste dag van de maand volgend op de dag waarop de beslissing inzake uitsluiting is meegedeeld. Hij kan zich opnieuw laten registreren via een tussenpersoon om gebruik te blijven maken van de invoerregeling. De nieuwe registratie wordt van kracht met ingang van de dag waarop aan de nieuwe tussenpersoon het individuele btw-identificatienummer voor het éénloketsysteem voor invoer van de door hem vertegenwoordigde belastingplichtige is toegekend.*

Er zij op gewezen dat een belastingplichtige die optreedt als tussenpersoon en uit het identificatieregister wordt verwijderd wegens het bij voortduring niet naleven van de voorschriften, alleen uit dit register wordt geschrapt. Indien hij zelf gebruikmaakt van een van de bijzondere regelingen, zal hij niet worden uitgesloten van deze regelingen als gevolg van de betreffende niet-naleving van de voorschriften.

Deel 2 — Btw-aangiften in het éénloketsysteem

Achtergrond

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van een van de bijzondere regelingen of een tussenpersoon die een belastingplichtige vertegenwoordigt die gebruikmaakt van de invoerregeling, moet langs elektronische weg een btw-aangifte in het éénloketsysteem indienen voor elk belastingtijdvak, ongeacht of in dat tijdvak al dan niet diensten zijn verleend of goederen zijn geleverd. Indien er gedurende dat tijdvak geen prestaties in de EU zijn verricht, moet hij een “nihil-aangifte” indienen. Het belastingtijdvak is het kalenderkwartaal voor de niet-Unieregeling en de Unieregeling en de kalendermaand voor de invoerregeling. De btw-aangifte in het éénloketsysteem (en de bijbehorende betaling) moet worden verricht uiterlijk vóór het eind van de maand volgend op het tijdvak waarop de aangifte betrekking heeft.

De btw-aangifte in het éénloketsysteem bevat de gegevens van de leveringen of diensten die de belastingplichtige die van de regeling gebruikmaakt, heeft geleverd of verleend aan afnemers in elke lidstaat van verbruik. In het kader van de Unieregeling worden prestaties gesplitst en moeten nadere gegevens worden verstrekt over goederenleveringen en diensten. De belastingplichtige moet diensten die vanuit de lidstaat van identificatie worden verleend, en diensten die worden verleend vanuit vaste inrichtingen in een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, afzonderlijk vermelden. Goederenleveringen in het kader van de Unieregeling moeten ook afzonderlijk worden aangegeven naar gelang van de lidstaat waar de verzending/het vervoer van de goederen aanvangt.

De lidstaat van identificatie splitst de btw-aangifte in het éénloketsysteem uit naar lidstaat van verbruik en zendt de desbetreffende gegevens door naar de verschillende lidstaten van verbruik en, in het geval van de Unieregeling, eveneens naar de lidsta(a)t(en) van vestiging en de lidstaten waaruit goederen zijn verzonden of vervoerd.

De lidstaat van identificatie creëert een uniek referentienummer voor iedere btw-aangifte in het éénloketsysteem en deelt dit mee aan de belastingplichtige/tussenpersoon. Dit nummer is belangrijk, omdat de belastingplichtige/tussenpersoon ernaar moet verwijzen wanneer hij de overeenkomstige betaling verricht.

Specifieke elementen

1. Welke leveringen/diensten kunnen worden aangegeven op de btw-aangifte in het éénloketsysteem?

De gegevens die moeten worden vermeld op de btw-aangifte in het éénloketsysteem, hebben betrekking op de leveringen/diensten die in het kader van de desbetreffende OSS-regeling worden verricht.

Voor de niet-Unieregeling zijn dat **diensten** aan niet-belastingplichtigen in de EU (met inbegrip van diensten in de lidstaat van identificatie).

Voorbeeld:

Een in de VS gevestigde handelaar registreert zich in Ierland om gebruik te maken van de niet-Unieregeling. Hij verleent elektronische diensten aan niet-belastingplichtigen in Finland, Zweden en Ierland. Hij doet aangifte van al deze b2c-diensten via de btw-aangifte in de niet-Unieregeling in Ierland, ook van de diensten die in Ierland worden verleend.

In het kader van de Unieregeling zijn dat:

- a. **diensten** aan niet-belastingplichtigen die **in een lidstaat worden verleend waar die belastingplichtige (dienstverlener) niet is gevestigd**. Al deze diensten moeten in de Unieregeling worden aangegeven, ongeacht of zij worden verleend vanuit de vestiging in de lidstaat van identificatie, vanuit mogelijke vaste inrichtingen buiten de Unie of vanuit vaste inrichtingen in een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie. De belastingplichtige moet in de EU gevestigd zijn om dergelijke diensten in de Unieregeling te kunnen aangeven.

Het is belangrijk op te merken dat wanneer een belastingplichtige een bedrijfszetel of vaste inrichting in een lidstaat heeft, deze lidstaat in het kader van de Unieregeling geen lidstaat van verbruik kan zijn. Alle diensten die de belastingplichtige aan particuliere klanten verleent in een lidstaat waar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting heeft, moeten worden aangegeven op de binnenlandse btw-aangifte van die lidstaat, en niet op die van het éénloketsysteem. Wanneer de diensten echter worden verleend in een lidstaat waar de belastingplichtige voor de btw is geregistreerd maar niet is gevestigd, moeten deze diensten op de btw-aangifte in het éénloketsysteem worden aangegeven.

Voorbeeld:

- *Een in Nederland gevestigde handelaar heeft vaste inrichtingen in Frankrijk en België en is in Oostenrijk voor de btw geregistreerd zonder daar te zijn gevestigd.*
 - *De handelaar verleent telecommunicatiediensten aan particulieren in Frankrijk, Duitsland en Oostenrijk vanuit zijn hoofdkantoor in Nederland.*
 - *Hij verleent ook telecommunicatiediensten aan particulieren in Frankrijk en Duitsland vanuit zijn vaste inrichting in België.*
 - *De handelaar geeft zijn diensten aan vanuit het hoofdkantoor en de vaste inrichtingen:*
 - *voor klanten in Duitsland en Oostenrijk op de aangifte in het éénloketsysteem in Nederland;*
 - *voor klanten in Frankrijk op de binnenlandse btw-aangifte in Frankrijk.*
- b. Bovendien kan elke belastingplichtige (al dan niet gevestigd in de EU) **intracommunautaire afstandsverkopen van goederen** in het kader van deze regeling aangeven (met inbegrip van die in de lidstaat van identificatie of in een lidstaat van vestiging).

Voorbeeld:

- *Een handelaar heeft de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in Cyprus gevestigd en heeft een vaste inrichting in Bulgarije. Hij maakt gebruik van de Unieregeling in Cyprus (lidstaat van identificatie).*

- *Hij levert goederen die zich in Cyprus bevinden, aan niet-belastingplichtigen in Griekenland en Cyprus. Hij levert eveneens goederen die zich in Bulgarije bevinden, aan niet-belastingplichtigen in Cyprus en Bulgarije.*
 - *De handelaar geeft de volgende leveringen aan op de btw-aangifte in het éénloketsysteem:*
 - *goederenleveringen van Cyprus naar Griekenland;*
 - *goederenleveringen van Bulgarije naar Cyprus.*
 - *De goederenleveringen van Cyprus naar Cyprus en van Bulgarije naar Bulgarije moeten worden aangegeven op de respectieve binnenlandse btw-aangifte in Cyprus en Bulgarije, omdat het niet om intracommunautaire afstandsverkopen van goederen gaat.*
- c. Een belastingplichtige kan ook aangifte doen van binnenlandse goederenleveringen waarvoor hij als **gelijkgesteld leverancier** in het kader van de Unieregeling optreedt.

Voorbeeld:

Een in China gevestigde belastingplichtige verkoopt via een elektronische interface een tablet (goederen) aan een niet-belastingplichtige in België. De elektronische interface faciliteert de levering en wordt voor deze goederenlevering de gelijkgestelde leverancier. De tablet bevindt zich in België en wordt verzonden naar de afnemer in België (binnenlandse levering, het vervoer begint en eindigt in België). Normaal gesproken moet een dergelijke binnenlandse levering op de binnenlandse btw-aangifte worden aangegeven. Een gelijkgestelde leverancier die gebruikmaakt van de Unieregeling, moet een dergelijke levering echter aangeven op de btw-aangifte van de Unieregeling in het éénloketsysteem.

In het kader van de invoerregeling geeft een belastingplichtige afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen van maximaal 150 EUR aan. Deze drempel geldt per zending. Er zij op gewezen dat accijnsgoederen niet in de invoerregeling kunnen worden aangegeven.

Tabel 6: Welk type b2c-prestaties kunnen in welke regeling worden aangegeven?

Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
Diensten	Levering van goederen (met inbegrip van accijnsgoederen) • Intra-EU-goederenleveringen • Binnenlandse goederenleveringen door gelijkgestelde leveranciers en diensten: • Verlening van diensten in een lidstaat waar de belastingplichtige niet is gevestigd	Levering van goederen (met uitzondering van accijnsgoederen) • ingevoerd vanuit een derdelandsgebied/derde land, • in zendingen ≤ 150 EUR

2. Wanneer moet een btw-aangifte in het éénloketsysteem worden ingediend?

De belastingplichtige/tussenpersoon moet zijn btw-aangifte in het éénloketsysteem langs elektronische weg indienen bij de lidstaat van identificatie uiterlijk vóór het eind van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft.

Niet-Unieregeling en Unieregeling	
Belastingtijdvak — kalenderkwartaal	Indieningsdatum van OSS-aangifte
Q1: 1 januari t/m 31 maart	30 april
Q2: 1 april t/m 30 juni	31 juli
Q3: 1 juli t/m 30 september	31 oktober
Q4: 1 oktober t/m 31 december	31 januari (van het volgende jaar)

In de invoerregeling is het belastingtijdvak één maand.

De uiterste termijn voor de indiening van de aangifte wijzigt niet als deze datum in het weekend of op een feestdag valt.

De belastingplichtige mag zijn btw-aangifte in het éénloketsysteem niet indienen voordat het aangiftetijdvak is afgelopen.

3. Wat gebeurt er als de btw-aangifte in het éénloketsysteem niet op tijd is ingediend?

Indien de belastingplichtige/tussenpersoon een aangifte niet op tijd heeft ingediend, stuurt de lidstaat van identificatie een aanmaning aan de belastingplichtige/tussenpersoon. Deze aanmaning wordt langs elektronische weg verzonden op de tiende dag na de datum waarop de aangifte had moeten worden ingediend.

Eventuele verdere aanmaningen zullen worden verzonden door de lidsta(a)t(en) van verbruik. Niettegenstaande de toelichtingen in punt 18 hieronder moet de aangifte altijd langs elektronische weg worden ingediend bij de lidstaat van identificatie. Het opleggen van eventuele boeten en kosten in verband met een te late indiening van de

aangifte behoort tot de bevoegdheid van de lidstaat van verbruik, in overeenstemming met zijn voorschriften en procedures.

Er mag niet worden vergeten dat wanneer de belastingplichtige een aanmaning ontvangt voor drie opeenvolgende aangiftetijdvakken en hij geen aangifte indient binnen tien dagen na afgifte van elk van deze aanmaningen, hij zal worden geacht bij voortdurend niet aan de voorschriften van de regeling te hebben voldaan, en derhalve zal worden uitgesloten.

Wanneer het om een tussenpersoon gaat, wordt deze uit het identificatieregister verwijderd en kan hij niet handelen als tussenpersoon. Bijgevolg worden ook alle belastingplichtigen die hij vertegenwoordigt van de invoerregeling uitgesloten, omdat zij zonder tussenpersoon niet langer aan de voorwaarden voor het gebruik van de regeling voldoen.

4. Welke informatie moet worden vermeld op de btw-aangifte in het éénloketsysteem?

De precieze gegevens zijn opgenomen in bijlage III bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/194 van de Commissie (hier overgenomen in bijlage 3). In essentie moet de belastingplichtige voor elke lidstaat van verbruik de maatstaf van heffing voor leveringen van goederen en diensten naar het normale en het verlaagde tarief²² en het btw-bedrag naar het normale en het verlaagde tarief vermelden. De btw-tarieven voor elke lidstaat worden gepubliceerd in de Taxes in Europe Database (TEDB²³).

- Deel 1 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem bevat algemene informatie. Het unieke referentienummer is een nummer dat wordt toegekend door de lidstaat van identificatie aan die btw-aangifte.
- Deel 2 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem bevat gegevens die specifiek zijn voor iedere lidstaat van verbruik.

Deel 2 heeft betrekking op informatie over leveringen van goederen en diensten per lidstaat van verbruik waarin btw verschuldigd is. Als een belastingplichtige goederen levert en diensten verricht in verschillende lidstaten van verbruik, zal hij deel 2 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem voor iedere afzonderlijke lidstaat van verbruik moeten invullen.

Voor de niet-Unieregeling en de invoerregeling omvat dit de som van alle verrichte prestaties per lidstaat van verbruik.

Voor de Unieregeling:

→ De delen 2a en 2b bestrijken de vanuit de lidstaat van identificatie verrichte goederenleveringen en diensten aan die lidstaat van

²² In sommige gevallen moeten er meer dan twee btw-tarieven in een btw-aangifte worden gebruikt. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een lidstaat het desbetreffende btw-tarief heeft gewijzigd in de loop van het aangiftetijdvak.

²³ https://ec.europa.eu/taxation_customs/economic-analysis-taxation/taxes-europe-database-tedb_en

verbruik. In deel 2a worden diensten aangegeven die vanuit de lidstaat van identificatie en vanuit vaste inrichtingen buiten de EU aan die lidstaat van verbruik zijn verleend, terwijl deel 2b betrekking heeft op leveringen van goederen die vanuit de lidstaat van identificatie naar die lidstaat van verbruik zijn verzonden.

→ De delen 2c en 2d bestrijken de vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie verrichte goederenleveringen en diensten. Deel 2c bevat diensten die zijn verricht vanuit andere vaste inrichtingen dan de lidstaat van identificatie aan die lidstaat van verbruik, terwijl deel 2d betrekking heeft op leveringen van goederen die vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie zijn verzonden.

→ Deel 2e bevat het totaalbedrag van alle leveringen van goederen en diensten (delen 2a-d) aan die lidstaat van verbruik.

- Deel 3 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem bevat correcties in eerdere btw-aangiften. De correcties moeten het belastingtijdvak waarop zij betrekking hebben, de betrokken lidstaat van verbruik en het totale btw-bedrag naar aanleiding van de correcties omvatten. Er wordt geen onderscheid tussen het normale en het verlaagde btw-tarief of tussen goederen en diensten gemaakt.
- Deel 4 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem betreft het saldo van de voor elke lidstaat van verbruik verschuldigde btw, dat wil zeggen de som van de btw die verschuldigd is voor prestaties die tijdens het aangiftetijdvak zijn verricht, en eventuele correcties van bedragen die in eerdere btw-aangiften zijn opgegeven per lidstaat van verbruik. Indien het saldo van de ene lidstaat van verbruik negatief is, wordt het niet in aanmerking genomen voor het totale btw-bedrag dat in een van de andere lidstaten van verbruik verschuldigd is (deel 5) en zal het het totale te betalen btw-bedrag dus niet verlagen.
- Deel 5 van de btw-aangifte in het éénloketsysteem is het totale bedrag aan btw dat verschuldigd is in alle lidstaten van verbruik

5. Welke informatie moet een belastingplichtige verstrekken in de btw-aangifte van de Unieregeling (deel 2d) wanneer hij goederen levert die zich bevinden in een lidstaat waar hij geen btw-identificatienummer heeft en waar hij niet hoeft te worden ingeschreven in het btw-register?

Een leverancier die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht en gebruikmaakt van de Unieregeling om die verkopen aan te geven, gebruikt deel 2a voor goederen die hij verzendt/vervoert vanuit de lidstaat van identificatie en deel 2d voor goederen die hij verzendt/vervoert vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie. Hij moet in de btw-aangifte (deel 2d) het btw-identificatienummer vermelden van de lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden. In de meeste gevallen beschikt hij over een btw-identificatienummer in deze lidstaat, omdat hij daar gevestigd is of omdat hij daar in het btw-register ingeschreven is/moet zijn (bv. vanwege prestaties die hij in die lidstaat verricht).

In het zeldzame geval dat de leverancier in deze lidstaat geen btw-identificatienummer heeft en zich daar niet in het btw-register moet inschrijven, kan hij bij wijze van

uitzondering de landencode vermelden van de lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden. Dit is van toepassing wanneer de leverancier een goederenvoorraad heeft in een lidstaat waar hij niet voor de btw is geregistreerd.

Opmerking: Dit geldt **niet** in het volgende geval:

Leverancier A, gevestigd in lidstaat 1, verkoopt goederen aan een afnemer in lidstaat 2. Leverancier A heeft de goederen niet in voorraad en koopt deze van leverancier B in lidstaat 3 (waarin leverancier A niet gevestigd is noch voor de btw geregistreerd is) en vraagt leverancier B de goederen rechtstreeks naar de afnemer in lidstaat 2 te verzenden. In dit geval wordt de levering van goederen van leverancier A aan de afnemer beschouwd als een levering van goederen zonder vervoer en kan zij dus niet als intracommunautaire afstandsverkoop van goederen worden aangemerkt.

6. Hoe geef ik goederenleveringen aan waarvoor ik gelijkgesteld leverancier ben?

Unieregeling: een belastingplichtige kan goederenleveringen aangeven waarvoor hij gelijkgesteld leverancier in het kader van de Unieregeling is. In tegenstelling tot een “normale” leverancier moet hij ook aangifte doen van binnenlandse goederenleveringen waarvoor hij in het kader van deze regeling gelijkgesteld leverancier is. Indien de gelijkgestelde leverancier niet is gevestigd of voor de btw is geregistreerd in de lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, volstaat het de landencode van deze lidstaat te vermelden in plaats van het btw-identificatienummer.

Invoerregeling: een belastingplichtige kan alle afstandsverkopen van ingevoerde goederen aangeven waarvoor hij gelijkgestelde leverancier is in het kader van de invoerregeling.

Er zij op gewezen dat een gelijkgestelde leverancier ook gebruik kan maken van een bijzondere regeling voor zijn “eigen” leveringen van goederen en diensten. Indien hij voor een van de regelingen is geregistreerd, geeft hij zijn “eigen” prestaties en die waarvoor hij gelijkgesteld leverancier is, aan in de btw-aangifte van de respectieve regeling. Hij mag en kan zich niet tweemaal voor dezelfde regeling inschrijven.

7. Wat moet **niet** worden vermeld in de aangifte in het éénloketsysteem?

Als een belastingplichtige tijdens het aangiftetijdvak in een bepaalde lidstaat van verbruik geen prestaties in het kader van het éénloketsysteem heeft verricht, hoeft die lidstaat van verbruik niet in zijn aangifte in het éénloketsysteem te worden opgenomen, ongeacht of hij eerder prestaties heeft verricht in die lidstaat van verbruik. Hij zou deze lidstaat echter in het correctiegedeelte (deel 3) kunnen opnemen.

Voorbeeld:

Een in Duitsland gevestigde belastingplichtige verleent in het eerste kwartaal diensten in Italië en Polen en vult deel 2a van de btw-aangifte (Unieregeling) tweemaal in, één keer voor de diensten in Italië en één keer voor de diensten in Polen. In het daaropvolgende kwartaal verleent dezelfde belastingplichtige alleen diensten in Italië. In dat geval moet de belastingplichtige deel 2a van de btw-aangifte (Unieregeling) slechts eenmaal invullen, namelijk voor zijn diensten in Italië. Het is niet nodig om

deel 2a van de aangifte verder aan te vullen en “nihil” diensten in Polen aan te geven.

Ook prestaties die zijn vrijgesteld in een lidstaat van verbruik, mogen niet worden opgenomen in de aangifte in het éénloketsysteem. Dit geldt voor alle vrijgestelde prestaties, ongeacht of de leverancier/dienstverlener al dan niet recht heeft op aftrek van voorbelasting. Prestaties waarop een zogenoemd nultarief wordt toegepast, leiden tot hetzelfde resultaat als vrijgestelde prestaties met recht op aftrek van voorbelasting en worden derhalve evenmin in de aangifte in het éénloketsysteem opgenomen.

8. Wat is het unieke referentienummer?

Zodra de belastingplichtige/tussenpersoon zijn btw-aangifte in het éénloketsysteem heeft ingediend, wordt hem het unieke referentienummer van die aangifte meegedeeld. Dit nummer is het nummer waarnaar de belastingplichtige/zijn tussenpersoon moet verwijzen wanneer hij de overeenkomstige betaling verricht. Het nummer bestaat uit de landencode van de lidstaat van identificatie, het individuele btw-identificatienummer van de belastingplichtige en het betreffende aangiftetijdvak.

9. Kan een belastingplichtige de btw op uitgaven die hij in het kader van zijn bedrijf of beroep in de lidstaat van verbruik heeft verricht, in zijn btw-aangifte in het éénloketsysteem verrekenen?

Neen. Btw voor uitgaven die in het kader van het bedrijf of beroep zijn verricht in de lidstaat van verbruik, kunnen niet worden verrekend met prestaties die worden vermeld op de btw-aangifte in het éénloketsysteem. Een verzoek om teruggaaf van deze kosten moet worden ingediend via het elektronische btw-teruggaafmechanisme (krachtens Richtlijn 2008/9/EG van de Raad) of op grond van de dertiende btw-richtlijn (Richtlijn 86/560/EEG) of via de binnenlandse btw-aangifte indien de belastingplichtige in de lidstaat van verbruik is geregistreerd (maar niet gevestigd).

10. Wat gebeurt er als er in een bepaald aangiftetijdvak in geen enkele lidstaat van verbruik goederen zijn geleverd of diensten zijn verricht?

Als een belastingplichtige in een aangiftetijdvak nergens in de EU prestaties in het kader van het éénloketsysteem verricht en geen correcties moet maken van eerdere btw-aangiften, moet hij een “nihil-aangifte” indienen.

Een “nihil-aangifte” betekent in de praktijk het volgende:

De belastingplichtige (of de voor zijn rekening handelende tussenpersoon) moet zijn individueel btw-identificatienummer dat is toegekend door de lidstaat van identificatie, het belastingtijdvak, het totale verschuldigde btw-bedrag (= nul) en het totale btw-bedrag dat voortvloeit uit correcties van eerder ingediende aangiften (= nul) invullen.

Indien hij gebruikmaakt van de invoerregeling en een tussenpersoon heeft aangewezen, moet ook het identificatienummer van de tussenpersoon (om als zodanig te handelen) worden vermeld.

11. Kan een belastingplichtige/tussenpersoon een aangifte corrigeren?

Een btw-aangifte kan te allen tijde worden gecorrigeerd voordat zij wordt ingediend.

Indien een btw-aangifte reeds is ingediend, moeten de correcties van btw-aangiften die betrekking hebben op belastingtijdvakken die ingaan op 1 juli 2021, in een volgende btw-aangifte worden aangebracht.

De btw-aangiften met betrekking tot belastingtijdvakken tot en met 30 juni 2021 moeten worden gecorrigeerd door middel van een correctie van de oorspronkelijke btw-aangifte. Dit is alleen relevant voor aangiften die worden ingediend in het MOSS (mini-éénloketsysteem), d.w.z. voor TBE-diensten aan niet-belastingplichtigen (niet-Unieregeling en Unieregeling).

De lidstaat van identificatie staat de belastingplichtige/tussenpersoon toe langs elektronische weg correcties aan te brengen in btw-aangiften in het éénloketsysteem tot drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest zijn ingediend²⁴. Eventueel verschuldigde aanvullende betalingen aan de lidsta(a)t(en) van verbruik worden door de belastingplichtige betaald aan de lidstaat van identificatie, die deze dienovereenkomstig verdeelt. Dit neemt niet weg dat de lidstaat van verbruik correcties kan aanvaarden na het verstrijken van deze periode van drie jaar, overeenkomstig zijn nationale voorschriften, in welk geval de belastingplichtige rechtstreeks contact moet opnemen met de lidstaat van verbruik. Dergelijke correcties maken geen deel uit van het éénloketsysteem.

De btw die verschuldigd is voor prestaties die zijn aangegeven in een btw-aangifte voor een lidstaat van verbruik en eventuele correcties van eerdere btw-aangifte(n) in die btw-aangifte voor dezelfde lidstaat van verbruik, worden met elkaar verrekend. Indien het saldo nul is, hoeft de belastingplichtige voor deze lidstaat van verbruik geen btw over zijn btw-aangifte te betalen. Indien het saldo meer dan nul bedraagt, d.w.z. dat btw verschuldigd is, moet de belastingplichtige dit voor de btw verschuldigde bedrag betalen (saldo van de btw die verschuldigd is voor verrichte prestaties en correcties uit voorgaande belastingtijdvakken). Indien het saldo negatief is, met andere woorden dat de belastingplichtige te veel btw heeft betaald, betaalt de lidstaat van verbruik de belastingplichtige het te veel betaalde bedrag terug. Een negatief bedrag voor een lidstaat van verbruik wordt nooit verrekend met de btw die verschuldigd is voor andere lidstaten van verbruik.

Voorbeeld 1:

Een belastingplichtige maakt gebruik van de niet-Unieregeling in Duitsland (lidstaat van identificatie).

Voor Q1/2023 (het lopende kwartaal) geeft hij 200 EUR aan in Polen (lidstaat van verbruik). Hij brengt ook een negatieve correctie aan in Q4/2022 van 50 EUR voor Polen. Het saldo van de voor het lopende kwartaal verschuldigde btw, rekening houdend met de correctie voor het voorgaande kwartaal, bedraagt 200 EUR – 50 EUR = 150 EUR. De belastingplichtige zal 150 EUR aan Polen moeten betalen.

Btw-aangifte Q1/2023:

<i>Leveringen/diensten aan MSC Polen</i>	<i>200 EUR</i>
<i>Correcties voor MSC Polen (Q4/2022)</i>	<i>-50 EUR</i>
<i>Btw-saldo verschuldigd voor MSC Polen</i>	<i>150 EUR</i>

²⁴ Zelfs wanneer de belastingplichtige de regeling ondertussen niet meer toepast.

Voorbeeld 2:

Een belastingplichtige maakt gebruik van de niet-Unieregeling in Duitsland (lidstaat van identificatie).

Voor Q1/2023 (het lopende kwartaal) geeft hij 100 EUR aan in Polen (lidstaat van verbruik). Hij brengt ook een negatieve correctie aan in Q4/2022 van 150 EUR voor Polen. Het saldo van de voor het lopende kwartaal verschuldigde btw, rekening houdend met de correctie voor het voorgaande kwartaal, bedraagt $100 \text{ EUR} - 150 \text{ EUR} = -50 \text{ EUR}$. De belastingplichtige hoeft niets voor Polen te betalen. Polen moet het bedrag van 50 EUR rechtstreeks terugbetalen aan de belastingplichtige.

Btw-aangifte Q1/2023:

Leveringen/diensten aan MSC Polen	100 EUR
Correcties voor MSC Polen (Q4/2022)	-150 EUR
Btw-saldo verschuldigd voor MSC Polen	0 EUR
Door Polen terug te betalen bedrag	50 EUR

Voorbeeld 3:

Een belastingplichtige maakt gebruik van de niet-Unieregeling in Duitsland (lidstaat van identificatie).

Voor Q1/2023 (het lopende kwartaal) geeft hij 100 EUR aan in Polen (lidstaat van verbruik). Hij brengt ook een negatieve correctie aan in Q4/2022 van 100 EUR voor Polen. Het saldo van de voor het lopende kwartaal verschuldigde btw, rekening houdend met de correctie voor het voorgaande kwartaal, bedraagt $100 \text{ EUR} - 100 \text{ EUR} = 0 \text{ EUR}$. De belastingplichtige hoeft niets voor Polen te betalen.

Btw-aangifte Q1/2023:

Leveringen/diensten aan MSC Polen	100 EUR
Correcties voor MSC Polen (Q4/2022)	-100 EUR
Btw-saldo verschuldigd voor MSC Polen	0 EUR

12. Wat gebeurt er als een creditnota wordt opgesteld in een later kwartaal/latere maand?

In dat geval moet worden overgegaan tot een correctie van de btw-aangifte in het éénloketsysteem die betrekking heeft op het tijdvak waarin de levering/dienst werd aangegeven waarvoor de creditnota werd opgesteld.

13. Kan een belastingplichtige een negatieve aangifte indienen?

Het deel van de btw-aangifte dat betrekking heeft op leveringen/diensten die in het betrokken aangiftetijdvak zijn verricht, kan niet negatief zijn (deel 2a). Het deel met de correcties (deel 3) kan echter wel negatief zijn. Hoewel het saldo van de btw die verschuldigd is voor een lidstaat van verbruik (deel 4) negatief kan zijn, kan het totale btw-bedrag dat voor alle lidstaten van verbruik verschuldigd is (deel 5) dat dus niet zijn.

14. Wie heeft toegang tot de gegevens op de btw-aangifte in het éénloketsysteem?

De lidstaat van identificatie bewaart de gegevens van de btw-aangifte in het éénloketsysteem in zijn databank, die toegankelijk is voor de relevante autoriteiten van alle andere lidstaten. De lidstaat van identificatie stuurt de btw-aangifte ook naar alle lidstaten van verbruik.

15. In welke munteenheid moet de btw-aangifte in het éénloketsysteem worden opgesteld?

De aangifte in het éénloketsysteem moet in één munteenheid worden opgesteld. In het algemeen moet de btw-aangifte in euro worden verricht. De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen, kunnen echter eisen dat de btw-aangifte in hun nationale munteenheid wordt opgesteld. Indien de prestaties in een andere munteenheid luiden, hanteert de belastingplichtige of zijn tussenpersoon bij het invullen van de btw-aangifte de wisselkoers die door de Europese Centrale Bank op de laatste dag van het belastingtijdvak is bekendgemaakt.

Wanneer een lidstaat van identificatie die vereist dat de aangifte in het éénloketsysteem in zijn nationale munteenheid wordt gedaan, de btw-aangifte overdraagt aan de andere lidstaten, moet hij eerst het bedrag omzetten in euro aan de hand van de wisselkoers die de Europese Centrale Bank op de laatste dag van het belastingtijdvak heeft bekendgemaakt.

16. Kan een btw-aangifte in het éénloketsysteem worden bewaard als zij niet volledig is ingevuld?

Ja. De webportalen van de lidstaten bieden de belastingplichtigen de mogelijkheid om de btw-aangifte in het éénloketsysteem te bewaren en op een later tijdstip verder in te vullen.

17. Is elektronische bestandsoverdracht toegestaan?

Ja. De webportalen van de lidstaten bieden de mogelijkheid om de gegevens voor de btw-aangifte in het éénloketsysteem te uploaden door middel van elektronische bestandsoverdracht.

18. Wat als er geen btw-aangifte in het éénloketsysteem is ingediend?

Indien er uiterlijk aan het einde van de maand volgend op het belastingtijdvak (vervaldag) geen btw-aangifte in het éénloketsysteem is ingediend, geeft de lidstaat van identificatie een aanmaning af op de tiende dag na de vervaldag en stelt hij de andere lidstaten daarvan in kennis.

Het is aan de betrokken lidstaat van verbruik om eventuele verdere aanmaningen of stappen te verrichten om het bedrag van de btw te bepalen en de btw te innen.

Niettegenstaande eventuele aanmaningen van de lidsta(a)t(en) van verbruik, kan de belastingplichtige de aangifte indienen bij de lidstaat van identificatie gedurende drie jaar na de datum waarop de aangifte had moeten worden ingediend. Als de belastingplichtige de aangifte na deze periode indient, moet dat rechtstreeks bij de

desbetreffende lidstaat (of lidstaten) van verbruik gebeuren.

Deel 3 — Betalingen

Achtergrond

De belastingplichtige betaalt de verschuldigde btw aan de lidstaat van identificatie. Hij betaalt het totale bedrag dat voortvloeit uit de btw-aangifte (d.w.z. voor alle lidstaten van verbruik). De lidstaat van identificatie verdeelt vervolgens de betreffende bedragen over de verschillende lidstaten van verbruik.

Specifieke elementen

1. Hoe verricht een belastingplichtige/zijn tussenpersoon de vereiste betalingen aan zijn lidstaat van identificatie?

De lidstaat van identificatie zal aangeven op welke wijze de belastingplichtige of zijn tussenpersoon (bij de invoerregeling) betalingen moet verrichten. De betaling moet een verwijzing bevatten naar de betreffende btw-aangifte in het éénloketsysteem (met andere woorden naar het unieke referentienummer dat is toegekend door de lidstaat van identificatie).

2. Wanneer moet de belastingplichtige de verschuldigde btw betalen?

De betaling moet gebeuren wanneer de btw-aangifte in het éénloketsysteem wordt ingediend en daarbij moet naar het unieke referentienummer van die aangifte worden verwezen. Als de betaling evenwel niet wordt verricht bij het indienen van de aangifte, moet zij ten laatste worden verricht op de uiterste indieningsdatum van de aangifte. Dit is uiterlijk het eind van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft.

De belastingplichtige moet zich ervan bewust zijn dat de betaling wordt geacht te zijn verricht wanneer zij op de bankrekening van de lidstaat van identificatie is bijgeschreven. De lidstaat van identificatie kan geen betalingsregelingen of soortgelijke systemen van uitgestelde betaling aanbieden voor betalingen in het kader van het éénloketsysteem. Dergelijke regelingen kunnen alleen rechtstreeks met de respectieve lidstaten van verbruik worden overeengekomen.

3. Wat gebeurt er indien de betaling niet is verricht?

Als de belastingplichtige/tussenpersoon nalaat een betaling te verrichten of niet het volledige bedrag betaalt, zendt de lidstaat van identificatie hem langs elektronische weg een aanmaning toe op de tiende dag volgend op de dag waarop de betaling verschuldigd was.

Er zij op gewezen dat wanneer de belastingplichtige/tussenpersoon van de lidstaat van identificatie een aanmaning ontvangt voor drie opeenvolgende kwartalen en hij het volledige bedrag niet betaalt binnen tien dagen na afgifte van elk van deze

aanmaningen, hij zal worden geacht bij voortduring niet aan de voorschriften van de regelingen te hebben voldaan, en zal hij worden uitgesloten/verwijderd, tenzij het niet-betaalde bedrag voor elk aangiftetijdvak minder dan 100 EUR bedraagt.

4. Wat gebeurt er als de belastingplichtige/tussenpersoon de btw nog altijd niet betaalt?

Het is aan de lidstaat van verbruik om verdere aanmaningen te zenden of stappen te ondernemen om de btw te innen. Als de lidstaat van verbruik een aanmaning zendt, kan de belastingplichtige/tussenpersoon de nog verschuldigde btw niet langer aan de lidstaat van identificatie betalen en moet hij deze rechtstreeks aan de lidstaat van verbruik betalen. Als de belastingplichtige desondanks aan de lidstaat van identificatie betaalt, wordt dit bedrag door de lidstaat van identificatie niet overgemaakt aan de lidstaat van verbruik, maar teruggestort naar de belastingplichtige/tussenpersoon.

Het opleggen van eventuele boeten en kosten in verband met te late betalingen vallen buiten het kader van het éénloketsysteem en behoren tot de bevoegdheid van de lidstaat van verbruik, in overeenstemming met zijn voorschriften en procedures.

5. Wat gebeurt er als een belastingplichtige te veel btw heeft betaald?

Er zijn twee gevallen waarin er te veel btw kan worden betaald:

- Wanneer de lidstaat van identificatie een betaling ontvangt, wordt deze vergeleken met de btw-aangifte. Als die lidstaat vaststelt dat de belastingplichtige meer heeft betaald dan het bedrag in de btw-aangifte, stort hij het te veel betaalde bedrag terug naar de belastingplichtige overeenkomstig zijn nationale wetgeving en procedures.
- Als de belastingplichtige zich realiseert dat er een fout is gemaakt in de btw-aangifte en hij een correctie aanbrengt in een volgende btw-aangifte, waardoor hij te veel heeft betaald voor een lidstaat van verbruik, stort de lidstaat van verbruik het te veel betaalde bedrag rechtstreeks terug aan de belastingplichtige overeenkomstig zijn nationale wetgeving en procedures (op voorwaarde dat de lidstaat van verbruik de correctie aanvaardt).

De beslissing ligt weliswaar bij de nationale overheden, maar de Commissie beveelt aan om te veel betaalde bedragen aan de belastingplichtige terug te betalen binnen 30 dagen nadat de belastingdienst heeft besloten de correctie te aanvaarden. De terugbetaling kan ook worden verrekend met andere vorderingen van de betrokken lidstaat van verbruik op de belastingplichtige indien de nationale wetgeving van de lidstaat van verbruik dit toestaat.

6. Wat gebeurt er als de belastingplichtige/tussenpersoon een vorige btw-aangifte in het éénloketsysteem corrigeert in die zin dat er te veel is betaald aan één lidstaat en voor hetzelfde bedrag te weinig aan een andere lidstaat?

Te veel en te weinig betaalde bedragen aan verschillende lidstaten van verbruik mogen niet met elkaar worden verrekend. De lidstaat van verbruik waaraan te veel is betaald, moet het bedrag rechtstreeks aan de belastingplichtige terugstorten (saldo van de btw die is verschuldigd voor in het lopende belastingtijdvak aangegeven prestaties en

correcties aangebracht aan eerdere btw-aangifte(n) voor dezelfde lidstaat van verbruik), op basis van de gegevens in de btw-aangifte in het éénloketsysteem. De belastingplichtige moet de verschuldigde btw aan de lidstaat waaraan te weinig is betaald via het éénloketsysteem betalen wanneer hij de correctie aanbrengt. Wanneer een lidstaat van identificatie een bedrag heeft ontvangen in verband met een btw-aangifte die nadien onjuist blijkt te zijn (bijvoorbeeld omdat de belastingplichtige een correctie aanbrengt), en die lidstaat van identificatie nog geen geld heeft overgemaakt aan de respectieve lidsta(a)t(en) van verbruik, betaalt de lidstaat van identificatie het te veel betaalde bedrag rechtstreeks terug aan de betrokken belastingplichtige.

7. De betaling koppelen aan de btw-aangifte in het éénloketsysteem met behulp van het unieke referentienummer

Elke btw-aangifte in het kader van het éénloketsysteem heeft een uniek referentienummer, dus is het noodzakelijk dit nummer bij de betaling te vermelden. Als de belastingplichtige/tussenpersoon een betaling verricht zonder dit nummer te vermelden, of het referentienummer niet overeenkomt met een onbetaalde btw-aangifte in het éénloketsysteem, kan de lidstaat van identificatie stappen ondernemen om de kwestie op te helderen. Wordt er geen oplossing gevonden, dan zal de betaling worden teruggestort naar de belastingplichtige/tussenpersoon, die zal worden geacht een te late betaling te hebben verricht indien de termijnen voor het opnieuw verrichten van de betaling niet in acht zijn genomen.

Deel 4 — Diversen

Opgeslagen gegevens

1. Welke gegevens moet de belastingplichtige/tussenpersoon in zijn boekhouding bijhouden?

De gegevens die de belastingplichtige moet bijhouden, zijn vastgelegd in Verordening (EU) 282/2011 (artikel 63 quater). Het betreft algemene informatie, zoals de lidstaat van verbruik waar de levering/dienst is verricht, het soort levering/dienst, de datum waarop de levering/dienst is verricht en de btw die verschuldigd is, maar ook meer specifieke informatie, zoals gegevens over eventuele vooruitbetalingen en gegevens over de plaats waar de afnemer gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.

2. Hoe lang moeten deze gegevens worden bewaard?

Deze gegevens moeten worden bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht, ongeacht of de belastingplichtige nog gebruikmaakt van de regeling of niet.

3. Hoe stelt de belastingplichtige/tussenpersoon deze gegevens ter beschikking van de belastingdienst?

Deze gegevens moeten onverwijld langs elektronische weg worden verstrekt, op verzoek, aan de lidstaat van identificatie of de lidsta(a)t(en) van verbruik. Om de gegevens van een belastingplichtige of een tussenpersoon te verkrijgen, moet de lidstaat van verbruik eerst een verzoek richten tot de lidstaat van identificatie. Die lidstaat zal meedelen wat er in de praktijk moet gebeuren wanneer om de gegevens van de belastingplichtige/tussenpersoon wordt verzocht.

Er zij op gewezen dat de belastingplichtige, als hij nalaat deze gegevens ter beschikking te stellen binnen een maand na ontvangst van een aanmaning daartoe van de lidstaat van identificatie, zal worden geacht bij voortduring niet te hebben voldaan aan de voorschriften met betrekking tot de regeling, en van de regeling zal worden uitgesloten.

Facturering

Voor de facturen gelden de volgende regels. Zie voor meer details ook de Toelichting: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/ressources_en

Tabel 7: Factureringsregels

Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
Over het algemeen bestaat er geen factureringsplicht voor de leverancier/dienstverlener.	Er bestaat geen factureringsplicht voor de leverancier/dienstverlener.	Over het algemeen bestaat er geen factureringsplicht voor de leverancier.
Indien de leverancier/dienstverlener ervoor kiest een factuur uit te reiken, gelden de regels van de lidstaat van identificatie.	Indien de leverancier/dienstverlener ervoor kiest een factuur uit te reiken, gelden de regels van de lidstaat van identificatie. Er zij op gewezen dat de leverancier een factuur moet uitreiken voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen indien hij geen gebruikmaakt van de Unieregeling.	Indien de leverancier ervoor kiest een factuur uit te reiken, gelden de regels van de lidstaat van identificatie.

Vermindering vanwege oninbare vorderingen

1. Wat gebeurt er als een lidstaat van verbruik vermindering verleent voor oninbare vorderingen? Hoe wordt hiermee rekening gehouden in het éénloketsysteem?

Wanneer de afnemer de belastingplichtige niet betaalt, kan die belastingplichtige recht hebben op een vermindering vanwege oninbare vorderingen. In dergelijke gevallen moet de maatstaf van heffing dienovereenkomstig worden verlaagd. In de context van het éénloketsysteem moet de belastingplichtige een correctie aanbrengen in de maatstaf van heffing in een volgende aangifte in het éénloketsysteem, zoals hij dat voor iedere andere correctie zou doen. De lidstaat van verbruik heeft het recht om deze correctie te controleren om te garanderen dat zij in overeenstemming is met zijn nationale voorschriften.

Bijlage 1 — Wetgeving

- Richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad, Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad en Besluit (EU) 2020/1109 van de Raad);
- Richtlijn 2009/132/EG van de Raad houdende bepaling van de werkingssfeer van artikel 143, punten b) en c), van Richtlijn 2006/112/EG met betrekking tot de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen (zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2007/2455);
- Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2017/2454 van de Raad en Verordening (EU) 2020/1108 van de Raad);
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2459 van de Raad, Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad en Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1112 van de Raad);
- Uitvoeringsverordening (EU) 2020/194 van de Commissie van 12 februari 2020 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad wat betreft bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet-belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen verrichten (zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1318 van de Commissie);
- De functionele en technische specificaties die zijn goedgekeurd door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking.

Bijlage 2 — Registratiegegevens

Kolom A	Kolom B	Kolom C	Kolom D	Kolom E
Vak-nummer	Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling (identificatie van de belastingplichtige)	Invoerregeling (identificatie van de tussenpersoon)
1	Individueel btw-identificatienummer , toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 362 van Richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG, inclusief de landencode	Individueel btw-identificatienummer , toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 1 of lid 3, van Richtlijn 2006/112/EG ⁽²⁾	Individueel identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG ⁽³⁾
1a			Indien de belastingplichtige door een tussenpersoon wordt vertegenwoordigd, het individuele identificatienummer van die tussenpersoon, toegekend overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG	
2	Nationaal fiscaal nummer		Nationaal fiscaal nummer ⁽⁴⁾	
2a			Btw-identificatienummer, indien van toepassing	Btw-identificatienummer
3	Naam van de onderneming	Naam van de onderneming	Naam van de onderneming	Naam van de onderneming

4	Handelsna(a)m(en) van de onderneming, indien verschillend van de naam van de onderneming	Handelsna(a)m(en) van de onderneming, indien verschillend van de naam van de onderneming	Handelsna(a)m(en) van de onderneming, indien verschillend van de naam van de onderneming	Handelsna(a)m(en) van de onderneming, indien verschillend van de naam van de onderneming
5	Volledig postadres van de onderneming ⁽⁵⁾	Volledig postadres van de onderneming ⁽⁵⁾	Volledig postadres van de onderneming ⁽⁵⁾	Volledig postadres van de onderneming ⁽⁵⁾
6	Land waar de belastingplichtige zijn zetel van bedrijfsuitoefening heeft gevestigd	Land waar de belastingplichtige zijn zetel van bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, indien niet in de Unie	Land waar de belastingplichtige zijn zetel van bedrijfsuitoefening heeft gevestigd	De lidstaat waar de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, of, bij gebreke van een zetel van bedrijfsuitoefening in de Unie, de lidstaat waar de tussenpersoon een vaste inrichting heeft waar hij meldt dat hij voor rekening van de door hem vertegenwoordigde belastingplichtige(n) van de invoerregeling gebruik zal maken.
7	E-mailadres van de belastingplichtige	E-mailadres van de belastingplichtige	E-mailadres van de belastingplichtige	E-mailadres van de tussenpersoon
8	Website(s) van de belastingplichtige	Website(s) van de belastingplichtige, indien van toepassing	Website(s) van de belastingplichtige	
9	Naam contactpersoon	Naam contactpersoon	Naam contactpersoon	Naam contactpersoon
10	Telefoon	Telefoon	Telefoon	Telefoon
11	IBAN- of OBAN-nummer	IBAN-nummer	IBAN-nummer ⁽⁶⁾	IBAN-nummer ⁽⁷⁾
12	BIC-nummer ⁽⁸⁾	BIC-nummer ⁽⁸⁾	BIC-nummer ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	BIC-nummer ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
13.1		Individue(l)e btw-identificatienummer(s) of, indien niet	Individue(l)e btw-identificatienummer(s) of, indien niet	Individue(l)e btw-identificatienummer(s) of, indien niet

		beschikbaar, het/de fisca(a)l(e) registratienummer(s), toegekend door de lidsta(a)t(en) waar de belastingplichtige (een) vaste inrichting(en) heeft, buiten de lidstaat van identificatie, en door de lidsta(a)t(en) vanwaaruit goederen worden verzonden of vervoerd, buiten de lidstaat van identificatie ⁽⁹⁾ Indicator of de belastingplichtige in deze lidstaat een vaste inrichting heeft ⁽¹⁴⁾	beschikbaar, het/de fisca(a)l(e) registratienummer(s), toegekend door de lidsta(a)t(en) waar de belastingplichtige (een) vaste inrichting(en) heeft, buiten de lidstaat van identificatie ⁽⁹⁾	beschikbaar, het/de fisca(a)l(e) registratienummer(s), toegekend door de lidsta(a)t(en) waar de belastingplichtige (een) vaste inrichting(en) heeft, buiten de lidstaat van identificatie ⁽⁹⁾
14.1		Volledig postadres en volledige handelsnaam van de vaste inrichtingen en de plaatsen vanwaaruit goederen worden verzonden of vervoerd in een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie ⁽¹⁰⁾	Volledig postadres en volledige handelsnaam van de vaste inrichtingen in andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie ⁽¹⁰⁾	Volledig postadres en volledige handelsnaam van de vaste inrichtingen in andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie ⁽¹⁰⁾
15.1		Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), door de lidsta(a)t(en) aan een niet-gevestigde belastingplichtige toegekend ⁽¹¹⁾		
16.1	Elektronische verklaring dat de belastingplichtige niet in de Unie is gevestigd	Elektronische verklaring dat de belastingplichtige niet in de Unie is gevestigd		

16.2		Indicator of de belastingplichtige een elektronische interface is zoals bedoeld in artikel 14 bis, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁴⁾		
17	Datum van ingang van het gebruik van de regeling ⁽¹²⁾	Datum van ingang van het gebruik van de regeling ⁽¹²⁾	Datum van ingang van het gebruik van de regeling ⁽¹³⁾	
18	Datum van het verzoek van de belastingplichtige om op grond van de regeling te worden geregistreerd	Datum van het verzoek van de belastingplichtige om op grond van de regeling te worden geregistreerd	Datum van het verzoek van de belastingplichtige of de voor zijn rekening handelende tussenpersoon om op grond van de regeling te worden geregistreerd	Datum van het verzoek om als tussenpersoon te worden geregistreerd
19	Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing over de registratie is genomen	Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing over de registratie is genomen	Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing over de registratie is genomen	Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing over de registratie is genomen
20		Indicator of de belastingplichtige deel uitmaakt van een btw-groep ⁽¹⁴⁾		
21	Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig de artikelen 362, 369 quinquies of 369 octodecies van Richtlijn 2006/112/EG, voor zover de	Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig de artikelen 362, 369 quinquies of 369 octodecies van Richtlijn 2006/112/EG, voor zover de	Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig de artikelen 362, 369 quinquies of 369 octodecies van Richtlijn 2006/112/EG, voor zover de	Btw-identificatienummer(s) van de tussenpersoon, toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met artikel 369 octodecies, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG, voor

	belastingplichtige reeds eerder gebruik heeft gemaakt of momenteel gebruikmaakt van een van deze regelingen	belastingplichtige reeds eerder gebruik heeft gemaakt of momenteel gebruikmaakt van een van deze regelingen	belastingplichtige reeds eerder gebruik heeft gemaakt of momenteel gebruikmaakt van een van deze regelingen	zover de tussenpersoon reeds eerder als zodanig heeft gehandeld
--	--	--	--	--

-
- (¹) Volgens het model: EUxxxxxyyyz waarbij: xxx de 3-cijferige ISO-code van de lidstaat van identificatie is; yyyyy het door de lidstaat van identificatie toegewezen 5-cijferige nummer is; en z een controlecijfer is.
- (²) Volgens het model: IMxxxxxyyyz waarbij: xxx de 3-cijferige ISO-code van de lidstaat van identificatie is; yyyyy het door de lidstaat van identificatie toegewezen 6-cijferige nummer is; en z een controlecijfer is.
- (³) Volgens het model: INxxxxxyyyz waarbij: xxx de 3-cijferige ISO-code van de lidstaat van identificatie is; yyyyy het door de lidstaat van identificatie toegewezen 6-cijferige nummer is; en z een controlecijfer is.
- (⁴) Verplicht indien in vak 2a geen btw-identificatienummer is ingevuld
- (⁵) Met de te vermelden postcode, indien deze bestaat.
- (⁶) Indien de belastingplichtige niet door een tussenpersoon wordt vertegenwoordigd.
- (⁷) Indien de belastingplichtige door een tussenpersoon wordt vertegenwoordigd.
- (⁸) Het BIC-nummer is optioneel.
- (⁹) Indien er sprake is van meer dan één vaste inrichting of van meer dan één lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, gebruik dan vak 13.1, 13.2 enz.
- (¹⁰) Indien er sprake is van meer dan één vaste inrichting en/of van meer dan één plaats vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, gebruik dan vak 14.1, 14.2 enz.
- (¹¹) Indien er sprake is van verscheidene door de lidsta(a)t(en) toegekende btw-identificatienummers aan een niet-gevestigde belastingplichtige, gebruik dan vak 15.1, 15.2 enz.
- (¹²) Dit kan in een beperkt aantal gevallen eerder zijn dan de datum van registratie voor de regeling.
- (¹³) De datum van ingang van het gebruik van de regeling is gelijk aan de datum in kolom D, vak 19, en kan, in geval van preregistratie overeenkomstig artikel 2, derde alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad, niet voor 1 juli 2021 liggen.
- (¹⁴) Louter ja/nee aanvinken.

Bijlage 3 — Aangiftegegevens voor het éénloketsysteem

Deel 1: Algemene informatie			
Kolom A	Kolom B	Kolom C	Kolom D
Vaknummer	Niet-Unieregeling	Unieregeling	Invoerregeling
Uniek identificatienummer⁽¹⁾:			
1	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 362 van Richtlijn 2006/112/EG	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG, inclusief landencode	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 1 of lid 3, van Richtlijn 2006/112/EG
1a			Indien de belastingplichtige door een tussenpersoon wordt vertegenwoordigd, wordt het identificatienummer van die tussenpersoon toegekend overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG
2	Belastingtijdvak ⁽²⁾	Belastingtijdvak ⁽²⁾	Belastingtijdvak ⁽³⁾
2a	Begin- en einddatum van het tijdvak ⁽⁴⁾	Begin- en einddatum van het tijdvak ⁽⁴⁾	Begin- en einddatum van het tijdvak ⁽⁵⁾
3	Valuta	Valuta	Valuta
Deel 2: Voor elke lidstaat van verbruik waarin de btw verschuldigd is⁽⁶⁾			
		2a) Diensten die zijn verleend vanuit de lidstaat van identificatie en vaste inrichting(en) buiten de Unie 2b) Leveringen van goederen die zijn verzonden of vervoerd vanuit de lidstaat van identificatie⁽⁷⁾	
4.1	Landencode van de lidstaat van verbruik	Landencode van de lidstaat van verbruik	Landencode van de lidstaat van verbruik
5.1	Het normale btw-tarief in de lidstaat van	Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾	Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾

	verbruik ⁽⁸⁾		
6.1	Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾	Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾	Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾
7.1	Maatstaf van heffing tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	Maatstaf van heffing tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	Maatstaf van heffing tegen normaal tarief ⁽⁸⁾
8.1	Btw-bedrag tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	Btw-bedrag tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	Btw-bedrag tegen normaal tarief ⁽⁸⁾
9.1	Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾
10.1	Btw-bedrag tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	Btw-bedrag tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	Btw-bedrag tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾
11.1	Totaal verschuldigd btw-bedrag	Totaal verschuldigd btw-bedrag voor de in deel 2a aangegeven diensten en de in deel 2b aangegeven goederenleveringen	Totaal verschuldigd btw-bedrag
		2c) Diensten die zijn verricht vanuit vaste inrichtingen in een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie⁽⁹⁾	
		2d) Leveringen van goederen die zijn verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	
12.1		Landencode van de lidstaat van verbruik	
13.1		Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾	
14.1		Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik ⁽⁸⁾	
15.1		Individueel btw-identificatienummer, of indien niet beschikbaar, het fiscaal registratienummer, inclusief landencode: —van de vaste inrichting vanwaaruit de diensten	

		worden verleend; of— van de inrichting vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd. Indien de goederenleveringen worden verricht overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG en de belastingplichtige in de lidstaat vanwaaruit de goederen worden verzonden of vervoerd geen btw-identificatienummer of fiscaal registratienummer heeft, moet de landencode van die lidstaat nog steeds worden verstrekkt.	
16.1		Maatstaf van heffing tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	
17.1		Btw-bedrag tegen normaal tarief ⁽⁸⁾	
18.1		Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	
19.1		Btw-bedrag tegen verlaagd tarief ⁽⁸⁾	
20.1		Totaal verschuldigd btw- bedrag voor de in deel 2c aangegeven diensten en de in deel 2d aangegeven goederenleveringen	
		2e) Totaalbedrag voor leveringen/diensten vanuit de lidstaat van identificatie, leveringen van goederen uit een andere lidstaat en diensten verricht vanuit alle vaste inrichtingen buiten de lidstaat van identificatie	
21.1		Totaal verschuldigd btw- bedrag (vak 11.1 + vak 11.2 ...	

		+ vak 20.1 + vak 20.2 ...)	
Deel 3: Voor elke lidstaat van verbruik waarvoor een btw-correctie wordt gemaakt			
22.1	Belastingtijdvak ⁽²⁾	Belastingtijdvak ⁽²⁾	Belastingtijdvak ⁽³⁾
23.1	Landencode van de lidstaat van verbruik	Landencode van de lidstaat van verbruik	Landencode van de lidstaat van verbruik
24.1	Totale btw-bedrag naar aanleiding van correcties van leveringen/diensten ⁽¹²⁾	Totale btw-bedrag naar aanleiding van correcties van leveringen/diensten ⁽¹²⁾	Totale btw-bedrag naar aanleiding van correcties van leveringen ⁽¹²⁾
Deel 4: Saldo van de verschuldigde btw voor elke lidstaat van verbruik			
25.1	Totaal verschuldigd btw-bedrag inclusief correcties van eerdere aangiften per lidstaat (vak 11.1 + vak 11.2 ... + vak 24.1 + vak 24.2 ...) ⁽¹²⁾	Totaal verschuldigd btw-bedrag inclusief correcties van eerdere aangiften per lidstaat (vak 21.1 + vak 21.2 ... + vak 24.1 + vak 24.2 ...) ⁽¹²⁾	Totaal verschuldigd btw-bedrag inclusief correcties van eerdere aangiften per lidstaat (vak 11.1 + vak 11.2 ... + vak 24.1 + vak 24.2 ...) ⁽¹²⁾
Deel 5: Totaal verschuldigd btw-bedrag voor alle lidstaten van verbruik			
26	Totaal verschuldigde btw-bedrag voor alle lidstaten (vak 25.1 + 25.2 ...) ⁽¹³⁾	Totaal verschuldigde btw-bedrag voor alle lidstaten (vak 25.1 + 25.2 ...) ⁽¹³⁾	Totaal verschuldigde btw-bedrag voor alle lidstaten (vak 25.1 + 25.2 ...) ⁽¹³⁾

- ⁽¹⁾ Het door de lidstaat van identificatie toegewezen unieke referentienummer bestaat uit de landencode van de lidstaat van identificatie/het btw-nummer/het tijdvak- bv. CZ/xxxxxxxx/Q1.yyyy (of /M01.yyyy voor de invoerregeling) + het tijdstempel. Het nummer wordt door de lidstaat van identificatie toegekend vóór de verzending van de aangifte aan de andere betrokken lidstaat.
- ⁽²⁾ Heeft betrekking op kalenderkwartalen: Q1.yyyy — Q2.yyyy — Q3.yyyy — Q4.yyyy. Indien er in deel 3 meer dan één belastingtijdvak moet worden gecorrigeerd, gebruik dan vak 22.1.1, 22.1.2 enz.
- ⁽³⁾ Heeft betrekking op kalendermaanden: M01.yyyy — M02.yyyy — M03.yyyy — enz. Indien er in deel 3 meer dan één belastingtijdvak moet worden gecorrigeerd, gebruik dan vak 22.1.1, 22.1.2 enz.
- ⁽⁴⁾ Uitsluitend in te vullen indien de belastingplichtige meer dan één btw-aangifte voor hetzelfde kwartaal indient. Heeft betrekking op kalenderdagen: dd.mm.jjjj — dd.mm.jjjj.
- ⁽⁵⁾ Uitsluitend in te vullen indien de belastingplichtige/tussenpersoon meer dan één btw-aangifte voor dezelfde maand indient. Heeft betrekking op kalenderdagen: dd.mm.jjjj — dd.mm.jjjj.
- ⁽⁶⁾ Indien er sprake is van meer dan één lidstaat van verbruik.
- ⁽⁷⁾ Inclusief leveringen die worden gefaciliteerd door een elektronische interface zoals bedoeld in artikel 14 bis, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG, indien de verzonden of vervoerde goederen vertrekken of aankomen in de lidstaat van identificatie.
- ⁽⁸⁾ Indien tijdens het aangiftetijdvak meer dan één normaal geldend btw-tarief wordt toegepast, gebruik dan vakken 5.1.2, 7.1.2, 8.1.2, 13.1.2, 16.1.2, 17.1.2 enz. Indien meer dan één verlaagd tarief wordt toegepast, gebruik dan vakken 6.1.2, 9.1.2, 10.1.2, 14.1.2, 18.1.2, 19.1.2 enz.
- ⁽⁹⁾ Indien er sprake is van meer vaste inrichtingen, gebruik dan vak 12.2 tot en met 20.2 enz.
- ⁽¹⁰⁾ Indien er meer dan één andere lidstaat is dan de lidstaat van identificatie vanwaaruit goederen worden verzonden of vervoerd, gebruik dan vak 12.2 tot en met 20.2 enz.
- ⁽¹¹⁾ Inclusief leveringen die worden gefaciliteerd door een elektronische interface zoals bedoeld in artikel 14 bis, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG, indien de verzonden of vervoerde goederen vertrekken of aankomen in dezelfde lidstaat.
- ⁽¹²⁾ Dit bedrag kan negatief zijn.

⁽¹³⁾ Met negatieve bedragen in vakken 25.1, 25.2 enz. kan geen rekening worden gehouden.